Nr. 58. Sobota, 12 Marca 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Wysokie Ministerstwo handlu i królewskie węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu reskryptem z dnia 28 listopada 1880 l. 36177 przedłużyło Franciszkowi Richnowskiemu przywilej nadany dnia 2 listopada r. 1876 na polepszenie palowisk absorbujących dym, przy których powietrze opałowe nie może być za nadto ogrzane, wskutek czego powstaje przyjemne ogrzanie, na przeciąg piątego i szóstego roku t. j. do dnia 2 listopada 1882 r.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy przeniósł następujących kancelistów sądowych na ich prośbę a to: Jana Osostowicza z Liska do Jarosławia, Władysława Marcinkowskiego ze Stryja do Liska i Adolfa Jakubowskiego z Komarna do Zaleszczyk, przeniósł dalej kancelistę sądowego Jana Bagana z Zaleszczyk do Stryja, zamianował kancelistami c. k. sądów powiatowych Antoniego Schelsa, woźnego sądu krajowego we Lwowie, dla sądu powiatowego w Komarnie, zaś patentowanego kaprala inwalidę Edwarda Liebharta dla sądu powiatowego w Podhajcach, nakoniec nadał systemizowanemu dyetaryuszowi Tabuli krajowej we Lwowie Stanisławowi Kolasińskiemu posadę kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych przy sądzie obwodowym w Tarnopolu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 marca.

W organizacyi i stosunku stronnictw Izby panów Rady państwa zaszła w ostatnich czasach zmiana bardzo ważna, której znaczenie poznano i uznano dopiero w ostatnich dniach pod wrażeniem rezultatu głosowania nad odraczającym wnioskiem ks. Adama Sapiehy w sprawie petycyi o podatku gruntowym. Samo przyjęcie tego wniosku nie jest powodem sensacyi, bo chodziło tu tylko o kwestyę formalną, która w dodatku tak postawioną została, że cała Izba bez różnicy zapatrywań na sprawę podatku gruntowego mogła się nań zgodzić. Sensacyę sprawiła ta okoliczność, że chociaż przez zarządzenie imiennego głosowania nadano sprawie cechę polityczną, chociaż z samego głosowania zrobiono niejako próbę sił, mimo to większość stanęła po stronie ks. Adama Sapiehy. Dzienniki liberalne, które wśród zaostrzającej się w Izbie deputowanych walki stronnictw nie zapomniały o lojalności w informowaniu swoich czytelników, przyznały otwarcie, że rezultat imiennego głosowania nad wnioskiem ks. Adama Sapiehy stanowi niewątpliwie klęskę stronnictwa wiernokonstytucyjnego.

Przyznawszy w ten sposób wypadkowi znaczenie polityczne, jakie on niezawodnie posiada, lojalniejsze organa wiernokonstytucyjnego stronnictwa zaczęły zaraz badać i rozbierać powody skonstatowanej zmiany a przy tem obliczać szanse na przyszłość. Rezultatem tych badań i obliczań jest dalsze lojalne przyznanie faktu, że gdyby Izba panów dziś w całkowitym komplecie miała rozstrzygać jaką kwestyę politycznego znaczenia, ale niezagrażającą ani konstytucyi ani zasadniczym liberalnym urządzeniom państwowym, rząd mógłby oczekiwać, że po jego stronie stanie większość wynosząca około 10 głosów. Jeżeli stosunek ten porównamy z dawniejszemi obliczeniami i z rezultatami głosowań w ubiegłym roku, mianowicie nad adresem, to okaże się, że w Izbie panów dokonała się powoli i nieznacznie zmiana, może równie ważna jak zmiana, którą ostatnie wybory ogólne wywołały w Izbie deputowanych.

Niedawna nominacya nowych członków Izby panów niezawodnie bardzo się przyczyniła do tej zmiany, ale za główną przyczynę nie można jej uważać. Przyczyny tej szukać należy w łonie samej Izby, w wydzieleniu się żywiołów umiarkowanych, które widząc zgubność prowadzonej w Izbie deputowanych opozycyi *quand même*, a nadto przekonawszy się, że gabinet obecny bynajmniej nie daje powodu do obaw o losy konstytucyi i liberalnych urządzeń państwa, postanowiły zająć stanowisko pośrednie i popierać gabinet tam, gdzie nie chodzi o zasadnicze kwestye konstytucyjne a dobro państwa wymaga, nakazuje wspierać zbawienne lub pożyteczne przynajmniej usiłowania rządu. W ten sposób kosztem stronnictwa wiernokonstytucyjnego wytworzyła się partya środkowa stanowiąca pomost polityczny między dwiema stronami Izby i rozstrzygająca o rezultacie w wypadkach wątpliwych. Przyjęcie wniosku ks. Adama Sapiehy stanowi pierwszy widoczny objaw tej zmiany a zarazem pierwsze zwycięztwo parlamentarne stronnictwa środkowego. Oby jak najprędzej podobna zmiana zaznaczyć się dała w stosunku stronnictw Izby deputowanych. Nie braknie do tego materyału, potrzebną jest tylko poważna inicyatywa.

Organa wiernokonstytucyjne zapewniają, że stronnictwo środkowe Izby panów nie pójdzie zawsze zgodnie z prawicą, że mianowicie w kwestyach, z których wynikałoby niebezpieczeństwo dla konstytucyi lub zasadniczych liberalnych urządzeń państwa, zawsze połączy się z lewicą wiernokonstytucyjną. Jestto zapewnienie uzasadnione, ale nie ma praktycznego znaczenia, bo nie zanosi się na żadną taką kwestyę. Zresztą gdyby w grę wchodziło niebezpieczeństwo dla konstytucyjnych lub liberalnych urządzeń państwa, niezawodnie już w samej Izbie deputowanych znalazłyby one dostateczną obronę,

---

Lwów, 12 marca.

(Wykup mesznego.)

Od czasu wprowadzenia w życie ustawy z dnia 27 maja 1873 nr. 253 dz. u. kr. względem wykupu robocizny, prawa mlewa, mesznego, skopczyzny, proskrunego i t. p. świadczeń, jako też danin uiszczanych w naturaliach i pieniądzach klasztorom, kościołom i plebanom, polegających na osobnych od dziesięciny niezawisłych tytułach, zgłoszono po koniec grudnia 1880 r. do wykupu 2036 spraw.

Z tych załatwiono do końca grudnia 1880 r. ostatecznie 1470 spraw a 3 sprawy zostają w toku rekursu.

Oprócz tego wydano prowizorycznych wyroków 18, odesłano strony do drogi sądowej w 20 wypadkach, a w 236 wypadkach odstąpiły strony za obopólnem porozumieniem od zgłoszenia. Z końcem więc grudnia 1880 r. pozostało do załatwienia 289 spraw.

Jako wynagrodzenie za wykup prawa mesznego i innych danin przyznano uprawnionym do końca grudnia 1880 r. kapitał w ogólnej kwocie 818.107 zł. 51 ct. w. a.

Lwów, 12 marca.

(Krajowa Rada zdrowia.)

C. k. krajowa Rada zdrowia uchwaliła na posiedzeniu dnia 4go stycznia przedstawić Wydziałowi krajowi czterech lekarzy do nagrody za odszczególnienie się przy ochronnem szczepieniu od ospy w roku ubiegłym.

Na tem samem posiedzeniu uchwalono udać się z prośbą do Prezydyum c. k. Namiestnictwa o zawieszenie w myśl zarezerwowanego ustawą z dnia 30 kwietn. 1870 r. wpływu c. k. Rządu — uchwały Sejmu krajowego z dnia 15go lipca 1880, polecającej zniesienie filii zakładów dla obłąkanych w

---

Listy artystyczne z Wiednia.

XIII.

Odkąd mam zaszczyt przeplatać fejletonowe artykuły *Gazety Lwowskiej* mojemi listami, nie zdarzyło mi się widzieć na wystawach tutejszych tyle sprzedanych utworów sztuki, jak obecnie od kilku tygodni; widuję nawet niejeden grubo przepłacony. Prócz tego na aukcyach starszych obrazów płacone są ceny wysokie, a zdarza się czasem, że tuż po przybiciu targu nabywca mógłby pozbyć się świeżej akwizycyi, gdyby chciał, z bardzo znacznym zyskiem; nie każdy bowiem handlarz zna się dobrze na wartości starego obrazu i czeka przebiegu licytacyi, aby wedle niego ocenić przedmiot, wśród którego to wahania zaskoczy go uderzenie młotka na rzecz kogoś innego. Często całą setką złotych chciałby nakłonić nabywcę do odstąpienia od kupna, ale — *troppo tardo!*

Do głównych jeremiad wiedeńskiego i w ogóle austryackiego świata artystycznego należała wniesiona przed dwoma laty do Izby poselskiej petycya o troskliwszą opiekę nad sztuką austryacką ze strony rządu, szczególniej przez przyczynienie się państwa do urządzenia w Wiedniu peryodycznych wielkich wystaw. Petycya ta poszła zwykłą drogą do archiwów, nie dostawszy się nawet na porządek dzienny. Poruszała ona zarówno materyalną jak moralną mizeryę artystów, mianowicie tych, którzy po koleżeńsku byli prześladowani i nie mogli korzystać z zwykłych wystaw do przypominania się publiczności. Dziś sam czas ukoił żale i dał artystom, choć jeszcze nie możność, to przynajmniej impuls do samodzielnego zaradzenia złemu. Postanowiono urządzać co cztery lata wielkie wystawy międzynarodowe. Prawda, że rodzaj tych wystaw niezupełnie odpowiada idei, którą, jak pochwalić się mogę, pierwszy rozwinąłem, podnosząc konieczność peryodycznych wielkich wystaw w Wiedniu, nim jeszcze pomyślano tu o owej petycyi i nim ta sama idea w odmiennej nieco formie pojawiła się w jednym z pierwszorzędnych dzienników tutejszych. Właśnie ze względu na zapobieżenie intrygom, które, jak się zdaje, nigdzie może w kołach artystycznych tak nie kwitną, jak w Wiedniu, ze względu na bezstronność w przypuszczeniu do wystawy, w pomieszczeniu utworu wystawionego i w ocenieniu go, wskazywałem na potrzebę, aby wystawy takie odbywały się pod auspicyami delegowanych do tego członków akademii sztuk pięknych i delegatów rządowych. Ostatecznie jednak wolę takie wystawy, jakich szereg ma się rozpocząć już w r. 1882, niż żeby nie było żadnych; a warunkowi bezstronności będzie musiało stać się przynajmniej w pewnej mierze zadosyć, gdyż wszystko niemal, co się tyczy urządzenia ich, będzie musiało dziać się publicznie, a nadto im większe takie przedsięwzięcie, tem mniej w niem sposobności do stronniczego postępowania.

Prawie jednocześnie z zapadłą w Wiedniu uchwałą urządzenia peryodycznych wystaw międzynarodowych — a i w tem pomysł mój różnił się od uchwały, że miałem na względzie wyłącznie sztukę krajów austrackich, nie wszystkich krajów europejskich — zaszła w Paryżu reforma *Salonu* dorocznego w duchu samodzielnego urządzania go przez artystów, co świat artystyczny uważa sobie za wielką zdobycz, chociaż musiał okupić ją zrzeczeniem się 250.000 franków subwencyi ze skarbu państwa. Reformę paryską przywodzą niektórzy na dowód, że w Wiedniu od razu wzięto się do rzeczy właściwie, że wiedeński świat artystyczny od razu staje niezawiśle. Pominąwszy nieznane bliżej przyczyny reformy paryskiej, pominąwszy także różnice między Austryą a Francyą, szczególowo zaś między tutejszym a tamtejszym światem artystycznym, nie mogę stłumić w sobie uwagi, że w przechwałce takiej jest więcej kwaśnej rezygnacyi niż prawdy. W Austryi skarb nie może uczynić tyle, ileby chciał, dla wystaw przemysłowych i rolniczych; tem mniej przeto pozostaje się mu dla wystaw artystycznych, szczególniej międzynarodowych.

Zresztą wystawy wiedeńskie nie będą znowu tak bardzo niezależne od państwa, jak mówią przechwałki; albowiem przedewszystkiem postarano się dla nich o najdostojniejszą protekcyę, a dalej zapewniono sobie bądź co bądź pewien udział skarbu w kosztach wystawy, przynajmniej co do nagród.

Że wystawa r. 1882 przyjdzie do skutku mimo krótkiego stosunkowo terminu, nie ulega już wątpliwości. Pałac stowarzyszenia artystów przy Lothringerstrasse, czyli *Künstlerhaus*, ma być znacznie rozprzestrzeniony dla pomieszczenia wystawy; ale w Wiedniu, gdy ogarnie zapał, nawet wspaniałe rzeczy występują jakby z pod ziemi. Przywykłem patrzeć na to i jestem przekonany, że gmach wystawy stanie bez trudności na czas. Że zaś jest zapał, świadczy o tem ogromne powodzenie, z jakiem udało się inicyatorom zebrać znaczny kapitał gwarancyjny dla wystawy. Zaledwie dowiedzieliśmy się o pomyśle, a już i kapitał był zebrany. Roboty około rozprzestrzenienia *Künstlerhausu* wedle już gotowych planów architektów Streita i Schachnera rozpoczną się za trzy tygodnie, skoro tylko nastąpi pora sposobna do tego rodzaju robót; a skończone być mają nawet już w jesieni roku bieżącego.

Wystawa ma między innemi celami ten także, żeby młodszym artystom kształcącym się w Wiedniu dać sposobność poznajomienia się z techniką artystów angielskich, francuskich, belgijskich i t. d., co odnosi się szczególniej do malarzy, hołdujących tutaj t. z. technice przestarzałej. Wyznaję, że co do mnie, mam większy szacunek dla techniki „przestarzałej", niż dla nowoczesnego kierunku technicznego, dla wirtuozostwa *alla macchia*, które utworom swoim chce zjednać uznanie co najwięcej jednej generacyi, nie dbając o ich trwałość. Wystawa ma przedewszystkiem stać się polem do popisu artystów wszystkich narodowości w Austryi. Ani na chwilę nie wątpię, że sztuka polska, jeśli może nie wzbije się wyżej w opinii, to przynajmniej też nic nie straci w tym popisie. W zbyt dobrym znajduje się ona ręku, i byłoby arogancyą, właściwą recenzentom wiedeńskim, a przeciw takiemu koleżeństwu zawsze się zastrzegam, gdybym z trójnoga chciał prawić mistrzom sztuki polskiej i ich uczniom o obowiązkach; skromną tylko pozwolę sobie uczynić uwagę, że czas pomyśleć o przedmiocie.

W kilku liczbach przedstawię jeszcze rachunkową stronę wystawy. Największy wydatek stanowi oczywiście rozprzestrzenienie *Künstlerhausu*, obliczone na 90.000 zł. przy bezpłatnem kierownictwie robót, którego podjęli się autorowie planu; cała reszta wydatków, wewnętrzne urządzenie samejże wystawy, druki, służba itd. są preliminowane na 25.000 złr.; razem przeto byłoby wydatków 115.000 złr. Sumę tę ma pokryć przedewszystkiem opłata wstępna; liczą zwiedzających razem 250.000 osób po 50 ct. przez pięć dni, a po 30 ct przez dwa dni w tygodniu, co powinnoby dać dochodu około 100.000 złr., dalej

Przemyślu i Żółkwi, przynajmniej do czasu, dopóki sprawa ta głębiej zbadaną i dokładniej wyświeconą nie będzie; a dalej o zniesienie uchwały Sejmu krajowego z dnia 21 lipca 1880, normującej przyjęcie chorych do publicznych szpitali krajowych, oraz rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 27go lipca 1880 l. 34084 w przeprowadzeniu powyższej uchwały sejmowej wydanego, a to z powodu, iż tak uchwała jakoteż rozporządzenie powołane sprzeciwiają się obowiązującym, niezniesionym przepisom państwowym.

Na posiedzeniu drugiem dnia 25go stycznia b. r. uchwalono na zapytanie c. k. Namiestnictwa odpowiedzieć, iż oznaczenie ilości i rodzaju leków w aptekach domowych, które w pewnych ustawami określonych warunkach istnieć powinny, należy pozostawić lekarzowi posiadającemu aptekę; dalej iż każdy lekarz posiadający aptekę domową obowiązanym jest na każde żądanie bezzwłocznie wydać z niej przepisany przez innego lekarza lek lub przyrząd chirurgiczny za wynagrodzeniem ze strony gminy lub strony interesowanej; a w końcu iż każda gmina odległa o 10 kilometrów od apteki publicznej, powinna być obowiązaną do utrzymywania apteki ratunkowej pod nadzorem lekarza, z której leki na koszt gminy w razach nagłych wydawane być mają. Zarazem uchwalono, jakie niezbędne leki mają się znachodzić w takiej apteczce i jakie przyrządy chirurgiczne niezbędne do pierwszego opatrunku.

Uchwalono dalej oświadczyć się za tem, by wzbronioną była powtórna ekspedycya recept zawierających jeden lub więcej leków krzyżykiem w cenniku rządowym oznaczonych, jak niemniej ekspedycya lekarstw na wszelkiego rodzaju odpisy recept; by każda ekspedyowana recepta opatrzoną była stampilią apteki, liczbą porządkową, datą, oznaczeniem ceny pobranej oraz podpisem ekspedyenta, winna być dalej wpisaną w całości do księgi, którą na ten cel każdy aptekarz posiadać ma, aby dalej każda recepta opatrzoną była nagłówkiem (pisanym, drukowanym lub wytłoczonym) obejmującym nazwisko lekarza, jego stopień naukowy, miejsce pobytu i mieszkanie. W naradach nad tym ostatnim przedmiotem brali także udział reprezentanci gremium aptekarzy Galicyi wschodniej.

Na tem samem posiedzeniu uchwalono przedstawić Jego Eksc. panu Namiestnikowi najodpowiedniejszych kandydatów na dwie opróżnione posady lekarzy powiatowych w Białej i Jaworowie,

Na posiedzeniu trzeciem dnia 7 marca b. r. uchwalono oświadczyć się przeciw uwzględnieniu prośby mieszkańców przedmieścia Gródeckiego i Nowego świata o utworzenie trzynastej publicznej apteki we Lwowie.

W celu ogólnego i skuteczniejszego przeprowadzenia szczepienia ochronnego od ospy po miastach uchwalono na wniosek komisyi *ad hoc* wybranej projekt przepisów normujących ogólne szczepienie w miastach, oraz popierających ogólne szczepienie ochronne przez wywieranie przymusu pośredniego wprost na rodziców lub za pośrednictwem szkół i zakładów dobroczynnych.

W skutek rozpisanego konkursu na trzy nowokreowane posady weterynarzy rządowych w Mielcu, Tarnowie i Bochni, przedstawiła c. k. kraj. Rada zdrowia J. E. panu Namiestnikowi najodpowiedniejszych kandydatów z pośród ubiegających się kompetentów.

W końcu odczytanem zostało sprawozdanie weterynaryjne za r. 1879, oraz zestawienie wykazów śmiertelności w miastach naszych w ciągu roku 1880.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 10 marca.

(*K*) Jest to dowodem wielkiego rozumu stanu, że rząd wbrew groźbom z jednej a pokusom z drugiej strony umiał wytrwać na stanowisku z góry i jawnie obranem, umiał uniknąć solidarności ze stronnictwem, które go popiera, a utrzymać się na owej wyżynie po nad stronnictwami, na którą wstąpił od razu. Tym sposobem dzieje się, że porażka prawicy, na którą przygotowałem was w moim ostatnim liście, jeżeli nastąpi, to znacznym będzie ciosem dla dotychczasowej większości, ale nie dosięgnie rządu bynajmniej. To co się dzieje i widocznem staje w klubie Hohenwarta, wskazuje na rozdwojenie głębiej sięgające, na rozterkę wewnętrzną, która wybuchła i na jaw wyszła nie z powodu, ale przy sposobności ustawy o podatku domowym. Po oświadczeniach, jakie w tym klubie posłowie z Tyrolu złożyli, słaba jest nadzieja, żeby na jutrzejszem posiedzeniu Izby zwyciężyła prawica. Jeżeli w Izbie jawić się będą wszyscy po obu stronach posłowie oprócz urlopowanych i chorobą złożonych, i jeżeli Tyrolczycy oprócz dwóch lub trzech nieprzejednanych, poprzestaną na tem, że się od głosowania wstrzymają, to opozycya może mieć cztery lub pięć głosów większości. Przeciw temu przypuszczeniu mówi prawdopodobieństwo, że nie wszyscy posłowie opozycyjni przybędą do Izby. Zwykle ich kilku brakuje. Z drugiej strony nie ma do tej chwili pewności, czy Tyrolczycy wytrwają na stanowisku biernej opozycyi i nie przyłączą się w większej liczbie do secessyonistów, to jest do pp. Dipauli, Hipoliti i Zallinger, tudzież, czy nie przyłączy się do nich jeden lub drugi poseł z innych krajów alpejskich, zwłaszcza ze stanu włościańskiego. Tyle więc można już dziś z pewnością powiedzieć, że czy wygrana padnie na jedną czy na drugą stronę, rozstrzygać o niej będzie mała ilość głosów. O tem jednak, która strona zwycięży, nic się pewnego nie da dzisiaj powiedzieć, a o faktycznym rezultacie wy zapewne już telegrafem będziecie zawiadomieni, kiedy list niniejszy do rąk waszych dojdzie.

Powyżej wyraziłem domysł, że ustawa o podatku domowym nie dała powodu, ale dała sposobność do wybuchu tej waśni, która instynktem zachowawczym stronnictwa tłumiona, od dawna tkwiła w łonie frakcyi Hohenwarta. Jakoż trudno sobie to inaczej wytłumaczyć, że ludzie właśnie tej najskrajniejszej barwy, którym więc przewaga lewicy musi najbardziej wstrętną się wydawać, w sprawie nie politycznej ale materyalnej, i to dość podrzędnej treści, po uzyskaniu doniosłych ustępstw, w chwili stanowczej odbiegają od sztandaru, pod którym dotychczas walczyli i własny obóz na łup przeciwnikom wydają. Jestto niezbyt liczny ale jednak mający znaczenie w dynamice parlamentarnej zastęp fanatyków tak zwanego klerykalizmu, opinii w waszym kraju dzięki mądremu zachowaniu się duchowieństwa prawie nieznanej, zastęp, na którego czele stoi mąż surowej powagi a gorącego wnętrza, baron Giovanelli, a w którym tacy nawet kapłani, jak ks. Greuter albo ks. Carlon, gorliwości katolickiej pełni, stoją na lewem, to jest bardziej postępowem skrzydle. Ci ludzie we wnętrzu przekonań swoich stali zawsze w opozycyi do dzisiejszego rządu, bo oni nie wyznają zasad konserwatywnych, nie podzielają dążności pojednawczej, oni w najważniejszych wydziałach społecznego i politycznego życia pragną wyraźnej reakcyi. Długo wytrwali w szeregu, ale stali w nim jak bojowy rumak, grzebiąc grunt pod sobą i żując opienione wędzidło. Zerwali się w końcu i poszli, a nikt nie zgadnie, dokąd ich zapamiętałość poniesie. Doświadczenie w ciągu dwóch sesyj nauczyło ich, że w więzi klubowej będą się zawsze musieli poddawać pod wytrawne zdanie takiego męża stanu, jak hr. Hohenwart, któremu oczywiście cele realne więcej znaczą niż czcze manifestacye. Wystąpili więc z klubu i prawdopodobnie na własną rękę rozpoczną partyzantkę. Jeśli z tego powodu prawica poniesie klęskę, nie będzie to mogło być żadną miarą obojętnem rządowi. Ale stanowiska rządu taka klęska ani zachwiać ani osłabić nie może. Rząd ten nie powstał z prawicy, przeciwnie, on wprowadzając Czechów, tę prawicę stworzył. Rząd przyjmuje od prawicy pomoc i poparcie, ale ani w jej potędze ani w jej dobrej woli nie potrzebuje upatrywać racyi własnego bytu. Bywały chwile, zwłaszcza w ciągu przeszłorocznej sesyi, w których zdawało się, że ludzie mający na prawicy przewagę, niezupełnie jasno ten stosunek pojmowali. Obecnie nikt już z ludzi poważnych nie łudzi się w tym względzie. Macie na to najlepszy dowód w roztropnem zachowaniu się Czechów i tych członków prawego centrum, którzy przy hr. Hohenwarcie stoją i przy nim wytrwają. W razie odrzucenia przez Izbę ustawy o podatku domowym rząd wniesie nowelę, odnoszącą się tylko i wyłącznie do opodatkowania Tyrolu. Nowela taka będzie musiała być przez Izbę przyjętą, bo nieodparta logiczna konieczność będzie za nią przemawiać. Prawica więc może poniesie klęskę parlamentarną. Choćby jej nie poniosła, to najnowsze zajścia mogą ją nieco osłabić i chwilowo zachwiać. Ale rząd dopnie zamiaru, jaki miał, wnosząc do Izby ustawę, i niezachwiany pójdzie dalej tą drogą, na którą w pierwszej chwili istnienia swego był wstąpił. Najgorzej zaś wyjdą na tem Tyrolczycy sami, bo w kierunku egoistycznych zachcianek nie zdobędą niczego, w złym razie utracą ustępstwa, które im poczyniła prawica, a w każdym razie zostaną osamotnieni a tem samem bezwładni.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Kwestya ewakuacyi Kandaharu).

Korespondent berliński londyńskiego *Daily Telegraph* udawał się do feldmarszałka armii niemieckiej w celu zbadania, jakie są zapatrywania wielkiego strategika niemieckiego o kwestyi opuszczenia Kandaharu. Hr. Moltke nie dał żadnej bezpośredniej odpowiedzi, gdyż nad kwestyą tą nie odbywał studyów gruntowych. Przeczył tylko, żeby kwestya opuszczenia Kandaharu miała być bardziej wojskową niż polityczną. Ale oświadczył równocześnie, że osobistego zdania o doniosłości politycznej lub charakterze strategicznym tej sprawy dać nie może. O rywalizacyi rossyjskiej wyraził się marszałek niemiecki temi słowy: „Jeżeli Anglia nie może utrzymać Afganistanu, to nie będzie w stanie uczynić tego także i Rossya.“

Następnie na prośbę korespondenta angielskiego wskazał mu hr. Moltke jednego z oficerów sztabu generalnego, uważanego za znakomitego znawcę stosunków środkowej Azyi. Korespondent udawał się nietylko do tego oficera, ale i do wielu innych osobistości generalnego sztabu niemieckiego i zapatrywania w ten sposób zebrane streszcza następnie:

„Opuszczenie Kandaharu poczytywane jest w ogóle jako nieroztropność, a myśl, że posiadanie Piszynu, w razie inwazyi Rossyi do Kandaharu, mogłoby mieć jaką wartość, została po prostu wyśmiana przez wojskowych. Najważniejsze punkta, na które zwracano uwagę, są następujące: Najprzód położenie Piszynu jest podrzędne i nie ma żadnej gwarancyi, że Anglicy zostaną w spokojnem posiadaniu i nie będą musieli ponownie toczyć walki o to, co raz zdobyli. Powtóre zwracano uwagę na nieunikniony upadek uroku polityki angielskiej, jeżeli ludy azyatyckie porównają trwożliwe cofanie się Anglii po zwycięzkich podbojach z rossyjską natarczywością, która umie zawsze z powodzenia oręża wyciągnąć stanowcze i trwałe korzyści polityczne. Po trzecie nakoniec, wielkie zachodzi pytanie, czy w przyszłej kampanii powodzenie sprzyjać będzie broni angielskiej. Czyliżby Afganie, bogatsi teraz w doświadczenie, unikając popełnionych błędów w przyszłej wojnie, nie utrudnili walki w razie, gdyby podstawa operacyjna Anglików nie była pomyślniejsza, niż dotychczas? Poczytują tu za rzecz nieulegającą dyskusyi, że Kandahar stanowi świetną pozycyę do utrzymania zwierzchnictwa Anglii w Afganistanie, jakoteż do poparcia przyjaciół a obezwładnienia planów nieprzyjaznych i pokrzyżowania politycznych intryg i usiłowań powstaniai Dalej zaś poczytują posiadanie Kandaharu z tego względu jako nader korzystne, że w razie, gdyby ze względów strategicznych chcieli Anglicy utorować komunikacyę z Heratem, to Kandahar stanowić może ważną stacyę na tej drodze. Wiedzą o tem bardzo dobrze, że Kandahar sam przez się nie stanowi silnej fortyfikacyi, gdyż panują nad nim do koła pozycye wzgórzyste, ale pomijając nawet szanse, jakie daje możliwość bezzwłocznego stłumienia ewentualnych buntów, nastręcza ta pozycya także inne korzyści, a mianowicie możność przejednania okolicznych plemion i stłumienia anarchicznych zapędów ludności afgańskiej.

„Poczytują natomiast w Berlinie wtargnięcie i posuwanie się dalej w głąb Azyi ze strony Rossyi za rzecz na razie, ale tylko na razie niemożebną. Jeżeli jednak Turkmeni zostaną przychylnymi sprzymierzeńcami Rossyi, oraz w razie, gdyby Indye się zbuntowały i objawił się w nich ruch groźny, to wtedy rzecz jasna, iż każdy Anglik poczyta sumy wydane na ufortyfikowanie dla załóg w pobliżu najważniejszych przesmyków górskich za wydatek najpożyteczniejszy i za faktyczną oszczędność.“

Nie pierwszy to już raz zasięgają Anglicy zdania Niemiec, a szczególniej informacyj sztabu generalnego. Obecnie dzieje się to nawet nie w półurzędowej drodze, ale przypominamy, że niedawno Niemcy dostarczyli sztabowi angielskiemu głównych map strategicznych placu boju w południowej Afryce.

(Veto prezydenta Hayesa.)

W przeddzień instalacyi nowego prezydenta Stanów Zjednoczonych jenerała Garfielda telegraf zaatlantycki przyniósł wiadomość, że ustępujący prezydent założył *veto* przeciw bilowi finansowemu, tak zwanemu *Funding-bill*, i że w skutek tej opozycyi prezydenta sekretarz stanu wydziału skarbu Shermann podał się do demisyi. Sprawa ta była dla większej części czytelników europejskich, mniej wtajemniczonych w sprawy finansowe amerykańskie, niezrozumiałą, przypisywano jej jednak szczególną ważność, skoro mogła wywołać krok tak energiczny ze strony prezydenta, który nazajutrz miał złożyć urząd, i ze strony ministra, który za dni parę miał być również zastąpiony przez inną osobę powołaną z ramienia nowego piastuna władzy wykonawczej. Wypada zatem podać ogólny zarys tej sprawy, ważniejszej w gruncie rzeczy dla banków amerykańskich niż dla społeczeństwa Stanów Zjednoczonych.

Wiadomo, że rząd związkowy Stanów Zjednoczonych postanowił o ile możności jak najspieszniej amortyzować dług publiczny, który wzrósł do ogromnych rozmiarów podczas wojny domowej pomiędzy północą i południem. Stany Zjednoczone nie użyły w tym razie operacyi praktykowanej nieraz w Europie a nazywanej konsolidacyą, która polega na tem, że dług np. 5-cio procentowy zamienia się na 4-ro procentowy bez wiedzy i woli właścicieli obligacyi. Owszem, rząd amerykański, umarzając swój dług, wypłaca swoim wierzycielom w gotówce wszystko, do czego się zobowiązał, z pierwotnie umówionemi procentami. Jednakże niektórzy wierzyciele nie życzą sobie takiej wypłaty i chętnie pozostawiliby kapitały w ręku rządu nawet na procent niższy z własnej woli. Ażeby taką dobrowolną redukcyę procentu umożebnić, rząd postanowił puścić w obieg papiery państwowe trzyprocentowe i ta uchwała jest właśnie przedmiotem tak zwanego *funding-billu.* Z drugiej strony tymże samym bilem postanowionem zostało, że banki, któreby chciały wypuszczać w obieg banknoty, obowiązane są za całą sumę, na jaką wypuszczają bilety, zakupić takich obligacyj trzyprocentowych i złożyć je w ręce rządu jako rękojmię wykupna banknotów za gotówkę, oraz opłacać rządowi podatek w wysokości $^3/_4\%$ od całej ilości wypuszczonych biletów.

Postanowienia te uchwalone przez kongres i senat waszyngtoński wydały się uciążliwemi bankom i skargi przez nie zanoszone wywołały *veto* prezydenta Hayesa, tudzież demisyę ministra skarbu Shermana. Banki domagają się jedynie, ażeby procent od nowych obligacyj podwyższony został z 3% na $3^1/_2\%$, tudzież aby podatek opłacany od emisyi banknotów nie wynosił $^3/_4\%$ lecz $^1/_2\%$.

---

dochód *netto* z katalogów 2000 złr., z garderoby 3000 złr., z prowizyi od sprzedanych obrazów również 3000 złr. i czysty dochód z loteryi na obrazy 5000 złr. Nie licząc innych wpływów, otrzymujemy naprzeciw 115.000 złr. wydatków mniej więcej taką samą sumę własnych dochodów wystawy, a wszakże, jak już wspomniałem, emancypacya naszych artystów nie sięga tak daleko, by nie spodziewać się dość znacznych zkądinąd jeszcze dochodów; oprócz rządu ma i miasto Wiedeń przyczynić się co najmniej dziesiątką tysięcy złotych do urzeczywistnienia przedsięwzięcia. Fundusz gwarancyjny byłby naruszony tylko w wypadku niedoboru.

Wystawa potrwa od początku maja do końca października. Słyszę, że sąd orzekający o przypuszczeniu utworów do wystawy będzie bardzo surowy. Taki może być dzisiaj zamiar, zamiar zresztą chwalebny, byle surowego sądu czynnikiem nie były tylko intrygi; ostatecznie jednak większa lub mniejsza surowość będzie zawisła od liczby zgłoszeń.

Zwykłe wystawy w *Kunstvereinie* i w *Künstlerhauzie*, z których właśnie wracam, należą do najudatniejszych odmian, jakie w dwu tych kalejdoskopach artystycznych przesuwają się ustawicznie przed oczyma publiczności wiedeńskiej.

W *Kunstvereinie* pierwsze miejsce dano i pierwszorzędną wartość przypisują niektórzy recenzenci wielkiemu obrazowi akwarelowemu profesora Edwarda Steinlego p. t. *Wesele w Kanie galilejskiej*. Steinle, dziś starzec przeszło 70-letni, pochodzi z Wiednia, ale dość wcześnie porzucił miasto rodzinne, którego atmosfera nie wydała mu się przychylną. Przeniósł się do Frankfurtu i ztamtąd rzadko tylko przypomina się Wiedniowi. To też bardzo mało tu jest znany, a nigdy nie wspominany. Dopiero rzeczonym obrazem zwrócił obecnie na siebie uwagę Wiedeńczyków, niewiedzących nawet, że stracili w nim artystę nietylko bardzo produkcyjnego — bo dzieł jego jest przeszło pół tysiąca, którą to liczbą tylko Józef Schuster mu dorównywa — lecz zarazem artystę, który byłby tu jedynym reprezentantem swojego kierunku. Steinle byłby nim wśród artystów wiedeńskich nietylko głównym tematem swej twórczości, lecz także sposobem jego pojmowania i traktowania. Mówiąc to, nie myślę bynajmniej stawiać twórcy *Wesela w Kanie galilejskiej* na wysokim piedestalu. Cenię w nim zamiłowanie do malarstwa religijnego; poważam go ztąd wysoko, bo malarzy religijnych dziś w ogóle tak mało; poważam tem wyżej, ile że prawdziwa wiara jest mu źródłem natchnienia. Szkoda, że ta wiara wyraża się poniekąd tylko w naiwnym pietyzmie, któremu daleko do uduchowienia postaci, do nadania im charakteru imponującego. Z drugiej strony daleko mu też do owego realizmu, w którym, a raczej mimo którego malarzy francuscy umieją w swych obrazach religijnych osiągać wysoki efekt. W ten sposób obraz, który tu mamy przed sobą, jest pozbawiony wszelkiego momentu wewnętrznej wspaniałości, a co do strony zewnętrznej akwarela ta, mierząca 30 stóp kwadratowych, nie może poszczycić się nawet blaskiem farb; koloryt nie jest wolny od surowej jaskrawości. Przypatrując się mu, nie mogłem ani na chwilę pozbyć się wrażenia, jak gdybym miał przed sobą malowidło na szkle; a że wrażenie to było istotnie usprawiedliwione, o tem przekonywam się z reklamy jednego z pism tutejszych, że Steinle rzeczywiście maluje na szkle i że dwa okna w tutejszym nowym kościele Zbawiciela są jego dziełem.

(Dokończenie nastąpi.)

Nie wiadomo jeszcze, jakie stanowisko zajmie nowy prezydent w tej sprawie. W każdym razie *veto* prezydenta w Stanach Zjednoczonych ma tylko moc zawieszającą uchwałę Izby i jeżeli Izba w ciągu oznaczonego czasu nie cofnie swego postanowienia w sposób przez konstytucyę wskazany, staje się ono obowiązującem bez względu na opozycyę naczelnika władzy wykonawczej.

KRONIKA

= **Stan wód** według doniesień, jakie otrzymujemy z kraju, dotąd nie grozi większem niebezpieczeństwem, a nigdzie nie przyszło jeszcze do pustoszących wylewów Środki ostrożności zostały wszędzie zarządzone wcześnie Według telegraficznej wiadomości, jaką otrzymaliśmy wczoraj z Tarnobrzegu, lody ruszyły na Wiśle wczoraj rano o godzinie 7 pod tą miejscowością przy stanie wody 2 m. ponad zero. Pod Nabrzeziem ruszyły lody o godzinie 12 w południe przy stanie wody 3 m. ponad zero. Na Sanie ruszyły wody dnia wczorajszego o godzinie 11 przed południem przy stanie wody $2^1/_2$ metra. Niebezpieczeństwa powodzi nie było. Ze Stanisławowa odbieramy telegram, że wczoraj o godzinie 11 przed południem ruszyły lody pod Maryampolem; zator tworzy się powyżej Dołhego. O godzinie 3 po południu woda przybrała i zalała Pobereże, Branówkę i Niżniów, nie czyniąc jednak znacznej szkody. O godzinie 3 po południu lody ruszyły.

= **Dr. Marceli Madeyski,** adwokat krajowy i pierwszy delegat Rady m. Lwowa, przeznaczył całą swą należytość przypadającą mu z funduszu gminy, na cele dobroczynne, a mianowicie dla Towarzystwa taniej kuchni ludowej 200 zł, dla towarzystwa szpitala ubogich dzieci pod nazwą św Zofii 200 zł. a dla ubogich miasta 66 zł 66 ct.

— **Koncert** drugi i ostatni pani Toni Raab i p. Marcello Rossi odbędzie się w poniedziałek w sali Frohsinu (w hotelu George'a). Program: 1. Beethovena Sonatę op. 47 (Kreutzerowską) odegrają pani Raab i p. Rossi. 2. Bach-Tausinga *Toccata* i Fuga *d-moll*, odegra pani Raab. 3. David, *Andante* i *Scherzo capricioso* odegra p. Rossi. 4. Chopina *Scherzo h-moll* odegra pani Raab. 5. Wieniawskiego Legendę odegra p. Rossi. 6. Liszta Fantazyę z *Don Juana* odegra pani Raab. 7. Vieuxtemps'a Balladę i Polonez odegra p. Rossi. Biletów dostać można w księgarni p. Gubrynowicza, w cukierni p. Grossa i Strusa, a wieczór przy kasie.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani A. J. pod l. 20 na ulicy Halickiej złoty pierścionek z ośmiu brylancikami, odznaczający się trzema piórkami szafirowemi i złotą obrączkę ślubną; pani C. K. z kieszeni płaszcza pugilares szyldkretowy z kwotą 1 zł 40 ct i chusteczkę białą znaczoną literami C. K. a kelnerowi J. Sch. z zamkniętej szuflady w restauracyi na ul Karola Ludwika banknot na 50 zł. Zgubiono kartkę zastaw. l. 9790 na srebrne lichtarze

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Monachium deputowany bawarski, kanonik dr. Antoni Schmiedt; w Paryżu znakomity chemik E. Pelouze, jeden z założycieli dziennika *Siècle*.

— **Zmarła królowa-wdowa** duńska, Karolina Amalia, urodzona dnia 28 czerwca 1796, była córką księcia Fryderyka Chrystyana Schleswig-Holstein-Sonderburg-Augustenburg. Za króla duńskiego Chrystyana VIII wyszła w roku 1815, a owdowiała dnia 20 stycznia 1848 roku.

— **Straszliwy orkan** srożył się w środę i czwartek w Wiedniu i okolicy tego miasta. Zrządził też znaczne spustoszenia. Wyrywał drzewa i słupy telegraficzne, łamał latarnie, przewracał parkany, budki, dorożki, kominy a nawet mury i uszkodził wiele dachów. Ludzi na ulicach porywał i unosił niekiedy kilkanaście kroków. Mnóstwo też osób zostało uszkodzonych, między niemi kilka ciężko. Na jednej z ulic rzucił orkan ośmioletnią dziewczynkę pod koła wozu kolei konnej, które przeszły biednemu dziecku przez głowę tak, że bez nadziei życia odwieziono je do szpitala. Na przechodniów sypał się istny grad cegieł, dachówek, a nawet wyrwanych okien, szyldów i belek. Najwięcej może ze wszystkich budynków ucierpiała duża szopa na *Yppenplatz* pod rogatką Hernals, mieszcząca menażeryę Kreutzberga. Wicher porozrywał i poroznosił jej ściany, oraz poprzewracał ciężkie wozy ze zwierzętami, których ryk przeraźliwy mieszał się z wyciem burzy. Cała dzielnica przerażona była tym wypadkiem, ponieważ rozeszła się pogłoska, że dzikie zwierzęta wydostały się z klatek i biegają po ulicach. Pogłoska ta okazała się nieprawdziwą. Oprócz mnóstwa innych budynków publicznych uszkodził wicher znacznie halę odjazdową dworca Laksenburskiego, z której zerwał dach zupełnie.

— **O powodziach** nadchodzą ciągle telegraficzne doniesienia z wielu okolic Węgier, Czech i Saksonii. Na rozmaitych kolejach w tych krajach zaszły z powodu wylewów przerwy w komunikacyi. W Peszcie Dunaj gwałtownie wzbierał we czwartek. Temeszwar był mocno zagrożony; dwie dzielnice jego stały pod wodą. W Czechach największe niebezpieczeństwo zagrażało miastu Turmicy i Czeskiej Lipie. Wiele mostów porozrywały tam wzburzone rzeki.

— **Z kroniki sądowej.** Sąd w Piotrkowie rozstrzygał niedawno sprawę o ochrzczenie w kościele katolickim dziecka, z ojca prawosławnego zrodzonego Oskarżony Piotr Kołtun tłómaczył się, że dziecięciu groziła śmierć; że nie chciał, aby umarło nieochrzczone, że bieda nie pozwoliła mu na razie szukać duchownego prawosławnego, który mieszka zbyt daleko, że księdzu katolickiemu mylnie powiedział, iż sam jest katolikiem. Sąd mimo tej obrony skazał oskarżonego na dwumiesięczne więzienie, ze współobwinionych zaś księży katolickich jednego uwolnił od odpowiedzialności, dwom innym dał naganę. — Senat rządzący w Petersburgu postanowił w sprawie mieszkańca Swisłoczy, w gubernii grodzieńskiej, Józefa Malinowskiego, którego popi bez wiedzy i woli zrobili prawosławnym — uznać odnośną deklaracyę za fałszywą. Ze śledztwa bowiem okazało się, iż deklaracyę tę przyjęcia wiary prawosławnej przez Malinowskiego wystawił i podpisał w nieobecności i bez przyzwolenia tegoż niejaki Daszkiewicz, a autentyczność jej potwierdził pop Homolickij. Sprawę Malinowskiego prowadził przed senatem rządzącym znany adwokat petersburski, p. Włodzimierz Spasowicz.

— **Druga operacya raka** żołądkowego, w tych dniach wykonana przez profesora Billrotha w Wiedniu, nie powiodła się. Po ośmiu dniach pacyentka, pani Schönstein, umarła na wycieńczenie, ponieważ operowany żołądek nie przyjmował pokarmów.

— **O trzęsieniu** na wyspie Ischii donosi dnia 8 b. m. depesza z Rzymu: W Casamicciola znaleziono dotychczas 175 trupów, a około 100 osób nie odszukano jeszcze. Zdaje się, że utraciły one życie w górnej części miasta. Neapolitański klub dziennikarski rozdaje chleb między ludność. Dziś w nocy ponowiło się trzęsienie, które obaliło resztę stojących jeszcze domów.

— **Osobliwszy zabobon** między ludem wiejskim wyszedł w tych dniach na jaw na posiedzeniu sądu przysięgłych w Grudziądzu. Oskarżony oświadczył przewodniczącemu z tajemniczą miną, że jeden ze świadków ma pieniądz pod językiem, a kto tak przystępuje do przysięgi, nie czuje wyrzutów sumienia, ani potrzebuje obawiać się kary, choćby popełnił krzywoprzysięstwo. Aby zaspokoić oskarżonego musiał świadek ku rozweseleniu wszystkich obecnych szeroko otworzyć usta, a wtedy pokazało się, że jednak nie ma pieniądza pod językiem.

— **Ciekawy gość** oczekiwany jest w Warszawie. Jest to australska wrona gadająca, która wrzekomo bardzo płynnie mówi po angielsku, umie mnóstwo frazesów, a wyraża się czystym akcentem brytyjskim. Ukształcenie swoje odebrała w Nowej Zelandyi, a po polsku dotychczas wyuczyła się tylko jednego wyrazu „Stasio". Szczeka przy tem jak pies, a udaje psi głos do złudzenia. Wiezie tę uczoną wronę do Warszawy p. Stanisław Żaba, syn znakomitego podróżnika, który ją nabył w Nowej Zelandyi od murzyna, pierwszego jej nauczyciela. Wrona australska ma pióra szaro-czarnej barwy z białemi plamkami na szyi. Ptak to wielce pojętny i łatwo dający się oswoić, a naśladuje głos ludzki wyraźniej aniżeli papuga.

— **Pszczoły obrońcą.** W Sompolnie zdarzyło się niedawno, że karczmarz pewien, nie mogąc sobie dać rady z pijakami, którzy zaczęli mu tłuc sprzęty i chcieli go znieważyć czynnie, wpadł na oryginalny pomysł rzucić między napastników koszkę z pszczołami, co odniosło pożądany skutek. Rozjątrzone pszczoły strasznie pokaleczyły napastników; jeden z nich, który właśnie chciał rozbić lustro, odniósł 40 ukąszeń w nos, a inny kilkadziesiąt w uszy. Ofiary pszczół wytoczyły karczmarzowi proces o ciężkie obrażenie ciała.

— **O zatonięciu okrętu** *Sułtan*, który ze stu wychodźcami z Niemiec płynął do Ameryki, opowiada jeden z korespondentów hamburskich: W piątek wieczór *Sułtan* z mięszanym ładunkiem i stu pasażerami płynął w górę Humbery do Hull, kiedy nagle najechany został przez inny okręt, którego nazwa dotąd nie jest wiadoma, i tak znacznie uszkodzony, iż natychmiast przybić musiał do doków nadbrzeżnych, gdzie się pokazało, iż nie ma dlań ratunku. Podróżni w największem przerażeniu spuszczali się na łodzie, lecz niewiadomo, czy wszyscy zdołali się ocalić, zwłaszcza że pomoc była bardzo niedostateczna. Naprzód zanurzyła się pod wodę przednia część statku, a po chwili cały statek zniknął pod powierzchnią. Wydobyto go na drugi dzień i znaleziono w kajutach tylko jednego trupa, mianowicie pewnego wychodźcę niemieckiego, który z przestrachu popadł w obłąkanie. Zginęło też 3.000 kanarków, które *Sułtan* wiózł do Ameryki.

— **Dżuma w Azyi.** Ze Smyrny otrzymała *N. fr Presse* od Midhata baszy następującą depeszę: „Z pobliża Bagdadu, mianowicie z Nedszep, doniesiono o kilku wypadkach dżumy. Zarządzono już wszelkie środki, by zarazę stłumić w zarodzie Inne miejscowości są zupełnie wolne od niej." — Z Odessy donosi telegram, iż dla przybywających z Azyi okrętów ustanowiono w porcie tamtejszym środki ostrożności. — Na wniosek międzynarodowej rady zdrowia w Konstantynopolu W. Porta wydała rozporządzenie, by nawiedzony epidemią okręg w Azyi mniejszej opasany został podwójnym kordonem wojskowym, w ten sposób, iżby jeden kordon osaczał każdą z osobna miejscowość, w której się pokaże dżuma, a drugi całą okolicę. Dalej postanowiła spalić nawiedzone zarazą miejscowości. W Nedszepie zdarzyć się miało od 28 lutego do 2 marca 18 wypadków śmiertelnych, w Dżagrze od 15 do 28 lutego 30 takich wypadków. Liczba osób zmarłych na dżumę w Kerbeli nie jest jeszcze wiadoma. Do nawiedzonej zarazą okolicy udał się znany jako powaga lekarska na tem polu dr. Kabiades.

Zgromadzenie włościan.

(§.) W sali kasyna mieszczańskiego zgromadzili się wczoraj wskutek zaproszenia Wydziału powiatowego o godzinie 11 rano delegaci 130 gmin wiejskich powiatu lwowskiego (około 200 włościan) i 70 obszarów dworskich, celem porozumienia się w sprawie wnoszenia reklamacyj o podatek gruntowy. Siermięgi i kożuchy włościańskie tak przeważały, że obecni reprezentanci obszarów dworskich i księża gubili się w tłumie. Nie brakło także izraelitów a nawet kilka włościanek widocznie rezolutnych i wkraczających w atrybucye męzkie przybyło na zgromadzenie z arkuszami gruntowemi w ręku. Zebranie takie nawet w obecnej porze różnych walnych zgromadzeń uderzało swoją odrębną charakterystyką. Kto nie znał celu zgromadzenia i nie wiedział, zkąd pochodzi inicyatywa, mógłby w pierwszej chwili przypuścić, że z prowincyj alpejskich ściągnął aż pod Lwów ów ruch włościański, o którym dziś tyle się mówi i pisze w Wiedniu.

P. Ubysz z Kamienopola objął przewodnictwo, a p. Dawid Abrahamowicz, prezes Rady powiatowej lwowskiej, zabrał głos, aby wyjaśnić zgromadzonym nietylko cel zebrania lecz także cały przebieg regulacyi podatku gruntowego, znaczenie postępowania reklamacyjnego i sposób, w jaki zamierzony cel osiągnąć można. Mowa p. Abrahamowicza stanowiła gruntowny a przytem tak jasny i popularny wykład, że zrozumieli go niezawodnie ci prostaczkowie, którzy słyszeli dotąd słowo „kataster" mnóstwo razy, powtarzali je sami często, ale pewnie nie wiedzieli, co ono znaczy i do czego prowadzi. Za wielką zaletę mowy p. Abrahamowicza poczytujemy to, że nie było w niej żadnej przesady, która w temat podatku gruntowego tak łatwo się zakrada, że nie zawierała żadnych rekryminacyj, któreby w umysłach włościańskich mogły być dziwacznie pojęte, że wreszcie nie alarmowała włościan, nie zatrważała ich lecz owszem uspokajała i pocieszała. Uspakajającem szczególnie było oświadczenie mowy, że powiat lwowski jeszcze nie najgorzej wyszedł na klasowaniu, bo mowca wyjednał dlań w komisyi krajowej wiele zmian na lepsze. Również uspokajającem było dalsze objaśnienie, co znaczy umieszczona w arkuszach gruntowych rubryka przychodu. Nie jestto bynajmniej kwota nowego podatku gruntowego. Jakkolwiek taki domysł zaraz na pierwszy rzut oka wydawać się powinien niedorzecznością, mimo to w wielu gminach powiatu lwowskiego a może także i w innych częściach kraju rozszerzają tę baśń indywidya, które chciałyby najpierw zastraszyć włościanina a potem narzucić mu się z swoim kunsztem pisarskim i oczywiście wyzyskać jak najwięcej.

P. Abrahamowicz ostrzegał także włościan, aby nie wyobrażali sobie postępowania reklamacyjnego jako otwartą drogę do kwestyonowania wszystkich pozycyj, do protestowania przeciw całemu operatowi. Taka droga wiedzie tylko do marnowania czasu i kosztów a dla właściwego celu jest zgubną. Chcąc cel ten osiągnąć, należy ograniczyć się do sprawdzenia i wykazania rzeczywistych błędów. Gdzie najwięcej spotkać się można z takiemi błędami, jak je sprawdzać i jak prostować należy, to objaśniał mowca zgromadzonym cytatami i popularnemi przykładami. Szczególny nacisk położył mowca na to, co gminy własnemi siłami bez fachowej pomocy dla dobra swojego uczynić mogą a co wymagać będzie większej znajomości rzeczy i pewnych materyałów a tem samem i fachowych pracowników. Chodzi właśnie o zapewnienie sobie takiej fachowej pomocy, o zorganizowanie jej w sposób jak najlepszy i najtańszy. Pisarzom gminnym nie można poruczać opracowania reklamacyj, bo nie dają rękojmi, że dobrze się wywiążą z tego zadania.

Po tem przemówieniu p. Abrahamowicza, sekretarz Rady powiatowej pan Teofil Merunowicz odczytał wniosek, który tak opiewa:

1. Sprawę reklamacyj przeciwko wynikom katastru gruntowego uznaje się za sprawę wspólną wszystkich właścicieli gruntów bez różnicy stanu, więc też wszyscy właściciele wielkich i małych obszarów ziemskich powinni połączyć się dla wspólnego a dokładnego przeprowadzenia tej czynności.

2. W tym celu pożądanem byłoby, ażeby reklamacye, w szczególności o ile one odnosić się mają do myłek rachunkowych i niewłaściwej bonitacyi, sporządzane były przez ludzi fachowych.

3. Sporządzanie reklamacyj ma być urządzone w powiecie lwowskim w następujący sposób: a) Na każdy okręg składający się z kilku gmin większych lub kilkunastu mniejszych ustanowiony zostanie z ramienia Wydziału powiatowego fachowy katastralista do sporządzania reklamacyj, potrzebnej pomocy pisarskiej mają mu dostarczyć interesowane gminy względnie przełożeni obszarów dworskich; b) użyci do sporządzania reklamacyj katastraliści prowadzić będą swą czynność pod dozorem ustanowionych ze strony Wydziału powiatowego delegatów; *c)* Wydział powiatowy czuwać ma nad tem, ażeby czynności reklamacyjne w powiecie lwowskim przeprowadzone zostały w myśl obowiązujących ustaw i przepisów, i ażeby reklamacye w przepisanym terminie wniesione były.

4. Gminy i obszary dworskie, które mają zamiar wnosić reklamacye, składają do kasy Wydziału powiatowego zaliczkę czyli zadatek w kwocie 10 zł. Na ten zadatek składają się strony interesowane w stosunku do obszaru, o jaki chcą reklamować."

Posypały się liczne uwagi i interpelacye w sprawie przedłużenia terminu reklamacyjnego, w sprawie scentralizowania pomocy dla włościan podczas okresu reklamacyjnego w Towarzystwie gospodarskim i t. d., ale żaden głos nie ozwał się przeciw stosowności wniosku. Uchwalono go jednomyślnie wśród oklasków i aklamacyi na cześć p. Abrahamowicza, któremu zgromadzenie nawet w sposób formalny zawotowało uznanie i podziękowanie za troskliwość o dobro włościan powiatu lwowskiego okazaną najpierw w krajowej komisyi dla uregulowania podatku gruntowego a teraz znowu przez wzięcie inicyatywy w zwołaniu interesowanych na wspólne zebranie.

Szkoda, że dla braku czasu zgromadzenie nie mogło wyczerpnąć całego programu, to jest załatwić drugiej sprawy porządku dziennego. Miały bowiem nastąpić jeszcze obrady nad środkami i sposobami konwersyi wysoko oprocentowanych długów na tanie pożyczki, do czego włościanom nastręcza się teraz dobra sposobność w skutek ogólnej tendencyi do zniżenia stopy procentowej. Sprawę tę miał przedstawić p. Teofil Merunowicz, który z własnej inicyatywy zawiązał w tej mierze rokowania z zakładem kredytowym ziemskim w Wiedniu (*Bodencreditanstalt*) i otrzymał ztamtąd bardzo cenne a stanowczo opiewające przyrzeczenia.

Z Izby sądowej.

(Oszustwo.)

W rozprawie karnej przeciw Kazimierzowi Janowi Wysockiemu miał wczoraj popołudniu zapaść wyrok trybunału na podstawie werdyktu pp. sędziów przysięgłych, ogłoszonego we czwartek w nocy. W tym celu zebrały się o godzinie 4 po południu prócz trybunału i sędziów wszystkie strony interesowane.

Pierwszy zabrał głos oskarżyciel publiczny dr. Dylewski i domagał się aby trybunał na podstawie werdyktu uznał Kazimierza Jana Wysockiego winnym zbrodni oszustwa z §§. 197, 201 lit. a. ust. karn. i wymierzył karę po myśli §. 203 ust. karn. w granicach od 5 do 10 lat ciężkiego więzienia Jako okoliczność obciążającą podniósł p. prokurator, że czyn karygodny był kilkakrotnie powtarzany i że szkoda jest wcale znaczną Zachodzą jednak ważne okoliczności łagodzące, a mianowicie, że podsądny nie był dotychczas karany, że rozprawa wykazała, iż był on ofiarą czynów karygodnych popełnionych przez inne osoby dotychczas do odpowiedzialności niepociągnięte i że jest ojcem rodziny niewinnej.

Dr. Siterski podniósł jako okoliczność łagodzącą, że oskarżony nie posiada żadnego majątku, że tylko nieszczęśliwy zbieg wypadków nie dozwolił mu wynagrodzić szkody wyrządzonej legataryuszom, że długi czas siedział już w więzieniu śledczem i że bawiąc przed uwięzieniem za granicami państwa austryackiego, mógł się snadnie usunąć od kary, a mimo to, sam się stawił do sądu. Obrońca uprasza o zniżenie kary do możliwych granic.

Po tych wywodach w kwestyi karnej rozpoczęły się wywody stron prywatnych pod względem cywilno-prawnym.

Dr. Madejski (z Brzeżan), zastępca legataryuszów, starał się wykazać w dłuższym wywodzie, że trybunał karny ma prawo i obowiązek, po skazaniu K. Wysockiego unieważnić wszystkie akta i dokumenta, na których podpis Floryana został sfałszowany. Do powzięcia takiej decyzyi trybunał jest kompetentny po myśli §. 371 proc. karn. Ś. p. Floryan Wysocki nie dał synowi swojemu Kazimierzowi upoważnienia do takich interesów a więc nie mogą go one obciążać Dalej wymaga zacytowany paragraf, ażeby akta, które mają być unieważ-

żnione, były zawarte z oskarżonym. Cała rozprawa wykazała, że istotnie wszystkie te akta zostały zawarte tylko z oskarżonym. Dalej powołuje się mowca na §. 442 ust. cywil., według którego cedent nie może odstąpić cesyonaryuszowi więcej praw nad te, które sam posiada; Popiel zaś odstąpił bankowi prawa, których sam nie posiadał a według §. 1394 ust. cyw. prawa cesyonaryusza są takie same, jak cedenta. Na podstawie tych §§ prowadzi mowca dowód, że pretensya banku do sumy 20.000 zł. nie istnieje wcale. Ostatnim skutkiem prawnym plenipotencyi z 13 grudnia 1874 była intabulacya sumy 20.000 zł. za pośrednictwem cesyi Popiela na rzecz banku kredytowego. Z zeznań dyrektorów banku pp. Simona i dr. Marchwickiego wypływa, że pretensya została zaintabulowana bez ich wiedzy a w myśl ustawy potrzebną jest do posiadania świadomość. Mowca przypuszcza, że przeciwnicy jego oprą się na t. z. „zasiedzeniu prawa hipoteki“, ale mowca nie zna takiego postanowienia ani w ustawie cywilnej, ani w ustawie hipotecznej, ani też w decyzjach najwyższego trybunału; przeciwnie §. 66 ustawy tabularnej a dalej decyzye najwyższego trybunału nr. 1207 z r. 1857 i nr. 883 wskazują jasno, że trzyletnia intabulacya nie nadaje jeszcze prawa zasiedzenia tabularnego. Mowca jest zresztą przekonany, że tak wierzyciele wekslowi jak i bank, działali w złej wierze, bo wszyscy zawierali interesa z Kazimierzem a nie z samym Floryanem Wysockim i dlatego uprasza mowca, aby trybunał unieważnił pełnomocnictwo z 13 grudnia 1874, akt notaryalny z stycznia 1875, cesyę Popiela na rzecz banku, na sumę 20.000 zł., dalej 7 wekslów na rozmaite znaczne sumy z podpisami Floryana Wysockiego, wszystkie nakazy zapłaty wszystkie wyroki sądowe i intabulacye wywalczonych pretensyj, cesyę banku na rzecz dr. Balka co do wekslu na 5.000 zł., cesyę dr. Balka na rzecz M. Fraenkla, i t. d.

Dr. Majewski, zastępca kilku wierzycieli wekslowych, wyraża swoje zdziwienie, iż dopiero teraz, kiedy na Kazimierza Wysockiego zapadł werdykt potępiający, wyłania się rzeczywista tendencya procesu. W ciągu całej rozprawy była mowa o tem, że rodzina zaskarżyła brata jedynie w celu ratowania rzekomo naruszonej czci ś. p. Floryana i że pobudki materyalne nie odgrywały tu żadnej roli; tymczasem z przemówienia poprzedniego mowcy wypływa, że jedynym celem całego procesu jest unieważnienie wszystkich pretensyj osób trzecich, wynoszących około 70.000 zł. Jestto więc wyprawą Argonautów po złote runo, jak to mowca podniósł w jednem z poprzednich swoich przemówień. Nie ulega wątpliwości, że na podstawie § 371 proc. karn ma trybunał prawo unieważnić [illegible] które stanowią podstawę procesu karnego, ale z tego *jus gladii* trybunał karny rzadko kiedy robi użytek a to dlatego, iż postanowienia jego w tym kierunku są nieodwołalne. Rzecz jednak, o którą chodzi dr. Madejskiemu, jest zbyt ważną i zanadto skomplikowaną, ażeby trybunał karny mógł się nad nią dokładniej, ściślej i wszechstronniej zastanowić. W tej sprawie potrzeba koniecznie przeprowadzić formalny proces pisemny. Przedmiotem orzeczenia trybunału karnego może być tylko to, co przy rozprawie okazało się niezbitym faktem. Tymczasem rzekome fakta, przytoczone przez dr. Madejskiego, nie były wcale przedmiotem rozprawy karnej, jakżeż tedy trybunał karny mógłby nieodwołalnie decydować w tych sprawach po myśli zastępcy legataryuszów? Trybunał ma zresztą wyrokować na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych a w werdykcie nie ma materyału, z któregoby trybunał mógł czerpać motywa do unieważnienia interesów zawartych. Dalej zwraca mowca uwagę trybunału na § 368 prc. karn., który powiada, że jeżeli dobro jest w posiadaniu osoby trzeciej, działającej w dobrej wierze, żądania strony prywatnej należy odesłać do drogi prawa. Pretensye wierzycieli wekslowych są nabyte w dobrej wierze, bo któż uwierzy twierdzeniom zastępcy legataryuszów, że dla zyskania kilkuset zł. tytułem odsetków narażaliby kilka tysięcy zł. kapitału? Co do zasiedzenia tabularnego wskazuje mowca na § 1.500 kod. cyw. i na dekret nadworny z 23 marca 1846 r., poczem wnosi, aby trybunał zastępcę legataryuszów odesłał z żądaniem jego na drogę prawa.

Dr. Gorecki, zastępca banku kredytowego, polemizuje z zapatrywaniami dr. Madejskiego. Na podstawie §§ 283, 366 i 371 proc. karn. uprasza mowca o ścisłe zastanowienie się nad sprawą niezmiernej wagi i doniosłości prawnej. Interpretacya § 371 proc. karn. ze strony dr Madejskiego jest niewłaściwą, bo ani cesya banku na rzecz dr. Balko, na rzecz Fraenkla, ani w końcu cesya Popiela na rzecz banku nie były przedmiotem rozprawy karnej, jakżeż tedy mógłby je trybunał unieważniać? W dłuższem przemówieniu wykazywał mowca, że bank działał w najlepszej wierze i że po myśli § 12 ust. cyw. jego pretensya zaintabulowana jest słuszną i nie może być zakwestyonowaną. Na poparcie, że zasiedzenie tabularne jest w ustawie uzasadnione, przytacza mowca §§ 1467, 1469 i 1500 ust. cyw., dekret nadworny z 29 lipca 1818, §§ 62, 66 i 67 ust. hipotecznej, decyzye najwyższego trybunału z lat 1857, 1859 i 1874, z 2 grudnia 18 9 l. 12013 a w końcu powołuje się na powagę w sprawach hipotecznych, starszego radcę sądowego p. Wawela Louis, który trybunałom karnym zaleca odsyłanie pretensyj takich, jakie postawił dr. Madejski, na drogę prawa. Na podstawie §. 547 ust. cyw. wykazywał mowca, że bank nabył sumę 20.000 zł. nie od Popiela, nie od Kazimierza Wysockiego, lecz właściwie od Floryana Wysockiego, bo do skryptu notaryalnego z stycznia 1875 przystąpiła p. Marya Wacława Wysocka, jedyna sukcesorka ś. p. Floryana. Dr. Gorecki uprasza tedy, aby trybunał odesłał poszkodowanych do drogi prawa, gdyby zaś zapadła inna uchwała, domaga się zawyrokowania, iż bank poszukiwać może swojej straty na skazanym.

Dr. Łubiński przyłącza się do wywodów dr. Majewskiego i Goreckiego.

Wyrok trybunału ma być ogłoszony w niedzielę z rana o godzinie 10.

OSTATNIA POCZTA

Wczoraj już po wydaniu Gazety otrzymaliśmy telegram następujący:

Wiedeń, 11 marca. Izba deputowanych. Wiceprezydent dr. Smolka otwiera posiedzenie. Minister finansów przedkłada projekt ustawy o uwolnieniu w razie mobilizacyi osób należących do siły zbrojnej od stempli, taks i podatku dochodowego. Minister-prezydent w odpowiedzi na interpelacye oświadcza, że gminom na Morawie i Szląsku nawiedzonym zeszłego roku wylewem wód udzielono wsparcia, że namiestnictwo tyrolskie cofnęło rozporządzenie, na mocy którego wydalono dwóch robotników. i że dla złagodzenia nędzy panującej w powiecie Römerstadt wydano już potrzebne zarządzenia. W Izbie panuje wielki niespokój; deputowani dyskutują w grupach, rozeszła się bowiem wiadomość, że hr. Coronini złożył mandat poselski, aby nie prowadzić dalej prezydyum Izby. Wiceprezydent dr. Smolka odczytał pismo, w którem hr. Coronini oświadcza, że rozmaitych bynajmniej nieodosobnionych zajść w ostatnim czasie nie może tłumaczyć sobie inaczej, jak tylko tem, że nie posiada już zaufania Izby (*zaprzeczenie*). Wierny swoim zasadom zrzeka się więc zaszczytnego stanowiska (*poruszenie*), a gdy regulamin nie pozwala mu złożyć urzędu, on zaś na uwzględnienie ze strony Izby swej prośby o uwolnienie z całą pewnością liczyć nie może, przeto chwyta się jedynego środka, jaki mu pozostał i składa mandat poselski. (Głębokie, długo trwające poruszenie). Dr. Smolka wyraża głębokie ubolewanie nad decyzją hr. Coroniniego; utrata męża tak znakomitego pod każdym względem jest ciężkim ciosem. (*żywe oklaski*). Hr. Hohenwart wnosi, aby Izba wyraziła przez powstanie z miejsc głęboki żal z powodu tak wielkiej straty. (*Izba powstaje*). Na wniosek dr. Grocholskiego postawiono wybór prezydenta na porządku dziennym najbliższego posiedzenia. Następnie przystąpiła Izba do dalszych obrad nad projektem ustawy o podatku domowym (obacz telegramy).

Zgromadzenie szlachty petersburskiego okręgu uchwaliło jednocześnie przedłożyć carowi petycyę o zniesienie zsyłki administracyjnej. Przy obradach nad tym przedmiotem ośmiu mowców przemawiało za zaprowadzeniem w Rossyi takich instytucyj, jakie istnieją w Finlandyi i w Bułgaryi.

Według obliczeń dzienników niemieckich, projekt ustawy o dwuletniem uchwalaniu budżetu nie uzyska większości parlamentu.

Voss. Ztg. zapewnia, że ks. Bismarck niesłusznie zarzucał magistratowi berlińskiemu, że tendencyjnie nałożył na niego większy podatek, niżby się prawnie należał. Według ścisłego oszacowania podatek oznaczony był zbyt nizko i będzie musiał być podwyższonym.

Jezuici francuscy wnieśli do rządu luksemburskiego prośbę o pozwolenie na założenie uniwersytetu francuskiego w Luksemburgu. Odpowiedź na tę prośbę jeszcze nie nastąpiła.

Dziennik *Straits Times*, wychodzący w Singapore, donosi pod d. 31 stycznia, że w Berlinie bawi agent króla Kalakawa celem traktowania o sprzedaż wysp Hawai rządowi niemieckiemu.

Porozumienie pomiędzy Gambettą i Grévym, w sprawie zaprowadzenia wyborów zbiorowych, nie zdaje się tak zupełnem, jak głoszono, po konferencyi przez dwóch prezydentów odbytej. Prezydent Grévy ma obstawać przy utrzymaniu dotychczasowego systemu wyborczego. Zapowiadana druga jego konferencya z Gambettą nie przyszła do skutku. *France* radzi wnioskodawcy projektu reformy wyborczej, deputowanemu Bardoux, żeby cofnął swój wniosek dla uniknienia nieporozumień między dwoma prezydentami.

Członek skrajnej lewicy Barodet zamierza wnieść w Izbie żądanie zupełnej zmiany konstytucyi francuskiej i zwołania w tym celu kongresu na dzień 15 lipca. Wniosek ten podpisało dotychczas 47 deputowanych.

Wszyscy dotychczas aresztowani w Irlandyi na zasadzie praw wyjątkowych oskarżeni są o podburzanie do morderstwa i udział w zamachach fenistowskich.

Prezydent wolnego państwa Oranii Brandt zajmuje się bardzo czynnie rolą pośrednika pomiędzy Boerami a Anglią, gdyż, jak donoszą, wyjechał z Bloomfontein na granicę dla prowadzenia układów. Starania jego uwieńczone zostały pomyślnym skutkiem, gdyż, jak donosiliśmy, preliminarya pokojowe zostały już podpisane. Według organu Boerów *Natal Witmes* warunki ich są: zupełna amnestya dla wszystkich przywódców, zupełne wyzwolenie Transvaalu z pod panowania Anglii i zupełne niemięszanie się Anglii w sprawy wewnętrzne republiki.

Do dziennika *Times* donoszą z Kalkuty, że ewakuacya przesmyku górskiego Khyber w Afganistanie rozpocznie się dnia 15 b. m. a w dniu 18 b. m. będzie ukończoną. Tym sposobem granica naukowa, dla zdobycia której Anglia poniosła tyle ofiar, będzie należała do przeszłości. Publiczność i prasa w Indyach jest przekonaną, że rząd angielski prędzej czy później będzie żałował tego odwrotu.

Izba deputowanych w Lizbonie uchwaliła większością 74 głosów przeciw 19 traktat portugalsko-angielski w sprawach południowo-afrykańskich. Wniosek odroczenia dyskusyi nad tym traktatem aż do ukończenia wojny w Transvaalu odrzuconym został większością 76 przeciw 30 głosom.

Rozpisane w dniu 7 b. m. wybory w Andorze według jednych doniesień nie przyszły do skutku, a według innych wybrani zostali wszyscy członkowie junty rewolucyjnej, która tym sposobem zostałaby ulegalizowaną. Rząd francuzki i władze hiszpańskie nie myślą podobno o zbrojnej interwencyi, ale sądzą, że zamknięcie militarne granic małej republiki położy samo przez się koniec nieporządkom.

W sprawie greckiej oprócz doniesień, które podajemy w telegramach, nie ma żadnych nowych wiadomości. W poglądach dziennikarskich przeważają zapatrywania pesymistyczne, lubo doniesienia z Konstantynopola i Aten kazałyby raczej wróżyć możebność pokojowego rozwiązania. Według dzisiejszych rannych telegramów, Porta zamierza zaproponować posłom linię graniczną na najbliższem posiedzeniu, żąda tylko chwilowego odroczenia tego posiedzenia dla dokładniejszego opracowania trasy, w Atenach zaś Komunduros ponownie zapewnił, że uzbrojenia greckie nie mają znaczenia pogróżki lecz przedsiębrane są raczej w celu przygotowania się do zajęcia prowincyj, które zapewne wkrótce odstąpione Grecyi zostaną. Jeżeli to oświadczenie nie zawiera ukrytej przeciwnej myśli, to należałoby je przyjąć za dowód, że w Atenach wierzą w możność utrzymania pokoju.

Nowy prezydent Stanów Zjednoczonych, generał Garfield, mianował Mortona posłem amerykańskim w Paryżu i zamianował również na konferencyę monetarną delegatów, których wybór już został potwierdzony przez senat.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 marca. (Izba deputowanych). W rozprawie ogólnej nad projektem ustawy o podatku domowym przedstawił p. minister finansów dotychczasowe koleje tego projektu. Już w r. 1874 przedłożony został Izbie projekt, wymierzający podatek według wartości używania i użytkowania — projekt ten uznała Izba w roku 1875 za nie do przyjęcia. W r. 1876 przedłożył rząd nowy projekt, w którym podatek domowo-czynszowy z 20 prc. na 24 prc. podwyższono, taryfy zaś pozostawiono niezmienione. Także i ten projekt nie uzyskał mocy ustawy. W projekcie teraźniejszym rząd zatrzymał w ogóle 24-procentowy podatek poprzedniego przedłożenia, i podzielił domy na klasy, dla których oznaczanie nowych taryf pozostawił decyzyi Izby. Zwracając się do zarzutów podniesionych przeciw rządowi w toku rozprawy ogólnej, zbija minister twierdzenie Wildauera, jakoby podatek domowy dopiero po reformie podatków dochodowych mógł być przedmiotem obrad; osobisty podatek dochodowy nie stoi w żadnym związku z podatkiem domowym. Już w dawniejszym peryodzie podzielały to zdanie tak komisya podatkowa jak Izba, czego najlepszym dowodem uchwała, aby pojedyncze części przedłożeń podatkowych brać pod obrady nie na raz lecz po kolei. Rząd dzisiejszy oparty na 12-letniem doświadczeniu parlamentarnem, jest w sprawie reformy podatkowej zdania, że nie przesądzając przyszłemu systematycznemu uregulowaniu podatków według jednego planu, można na teraz załatwić pojedyncze przedłożenia podatkowe. Przedłożenia na wielką skalę, które także rząd dzisiejszy co do wszystkich podatków bezpośrednich przygotowuje, nie miały dotychczas nigdy widoków powodzenia. Minister przytacza mowę Wildauera z r. 1878, w której tenże oświadczył, że pociągnięcie Tyrolu i Vorarlbergu do opłacania podatku domowego jest nieuchronnem. Ze względu na konieczność równego rozkładu podatku uważał rząd za swój obowiązek rozszerzyć podatek domowy w równej mierze na wszystkie kraje (brawo z prawicy). Przechodząc do części merytorycznej, oświadcza minister, że zdaniem rządu tylko niskie taryfy dają rękojmię stosunkowo większego i pewnego dochodu. Z tych powodów zamierzał rząd dzisiejszy podobnie jak jego poprzednicy, zniżyć nieco podatek w większych miastach. Komisya była jednak zdania, że należy dążyć do słuszniejszego rozkładu we wszystkich kierunkach. W sprawach tego rodzaju, gdzie nie chodzi o zasady polityczne, tylko o kwestye czysto ekonomiczne, musi rząd pozostawić decyzyę Izbie. W zaczepkach wymierzonych przeciw rządowi i jego osobie widzi minister brak towarzyskiego tonu. Deputowany Auspitz znajduje szczególniejsze upodobanie w bezwzględnem atakowaniu osobistości nawet własnego stronnictwa. Minister przypomina mowę Auspitza z 23 stycznia 1879, wymierzoną przeciw Herbstowi i powiada, że jeżeli utalentowany przywódca takiego stronnictwa pomimo wszelkich swych zasług w taki sposób przez swoich własnych stronników zaczepiany być może, to on (minister) nie ma powodu do narzekania, znajduje się bowiem w dobrem towarzystwie (żywe oklaski z prawicy i lewicy). Minister wyraża w końcu nadzieję, że to, co zdaniem jego, dotychczas, dzięki nadzwyczajnej cierpliwości i wytrwałości, osiągnięto, nie powinno być narażone na niebezpieczeństwo dla projektu ustawy o podatku domowym i prosi o przejście do dyskusyi specyalnej (żywe oklaski).

Dep. Lienbacher podnosi, że kiedy prawica była jeszcze w mniejszości, dążyła zawsze do przywrócenia równowagi w budżecie. Z tego powodu oświadcza mowca, że głosować będzie za przystąpieniem do dyskusyi specyalnej.

Minister finansów zwraca uwagę, że projekta ustawy o podatku domowym, przedkładane dawniej Izbie, zawierały mniej więcej takie same postanowienia, jak projekt niniejszy, ztąd

też niepojętą jest gwałtowna opozycya przeciw temu projektowi. Przedłożenie może mieć niejakie wady, ale w całości jest słusznem.

Dep. Oelz oświadcza, że on i jego zwolennicy głosować będą za przystąpieniem do dyskusyi specyalnej, w której zamierzają zaproponować niektóre zmiany. Ewentualnie głosować będą w trzeciem czytaniu przeciw ustawie.

Dep. Dipauli kładzie nacisk na wielkie obciążenie Tyrolu, oświadcza jednak, że głosować będzie za przystąpieniem do dyskusyi specyalnej w przypuszczeniu, że przez poprawki, jakie stawiać zamierza, zdoła przynieść korzyść swemu krajowi.

Dep. ks. Greuter jako mowca generalny przypomina, że zawsze był przeciwnym większemu obciążaniu nieruchomości, w tej kwestyi nie może jednakowoż postępować razem z lewicą, którą kierują względy zupełnie różne od przedmiotowych. Lewica wiele obiecywała za głosowanie przeciw ustawie, ale dla mowcy interes kraju jest wyłącznie decydującym, a interes ten spodziewa się mowca obronić w dyskusyi specyalnej.

Dep. Widmann jako mowca generalny lewicy przemawia przeciw ustawie ze stanowiska interesów Tryestu.

Po przemówieniu referenta dep. Menger oświadcza, że w wyrażeniu ks. Greutera o obietnicach czynionych przez lewicę nie ma ani słowa prawdy. Poczem w imiennem głosowaniu uchwalono przejście do dyskusyi specyalnej 175 głosami przeciw 160.

Dep. Schneid wnosi interpelacyę w przedmiocie orzeczenia najw. Trybunału o uznaniu języka niemieckiego jako języka krajowego w Krainie.

W poniedziałek wybór prezydenta Izby.

Wiedeń, 11 marca. Do *Polit. Corr.* donoszą z Aten, że Komunduros oświadczył w Izbie, iż rząd przedsiębierze środki przygotowawcze, nie mające znaczenia ani pogróżki, ani demonstracyi wojennej. Celem tych środków jest jedynie zapewnienie wykonania uchwał konferencyi i umożliwienie zajęcia prowincyj, których objęcie w posiadanie prawdopodobnie wkrótce okaże się koniecznem, gdy w Konstantynopolu zapadnie decyzya, co jest w blizkim czasie spodziewanem.

Budapeszt, 11 marca. Izba niższa uchwaliła znaczną większością przyjąć przedłożenie rządowe o policyi stołecznej za podstawę do dyskusyi specyalnej.

Berlin, 11 marca. Do czasu zamianowania ministra spraw wewnętrznych kierownictwo tego ministerstwa powierzonem zostało ministrowi wyznań Puttkamerowi.

Petersburg, 11 marca. Do *Gołosu* donoszą z Odessy, że pomimo środków przedsięwziętych przez władze tureckie, przedsięwzięto i tam środki przeciwko zawleczeniu zarazy. Okrętom przybywającym z portów azyatyckich Czarnego morza wyznaczono odosobnione stanowiska w porcie.

Bukareszt, 11 marca. Na posiedzeniu Izby Vernesco interpelował gabinet, z powodu wieści o zamierzonem ogłoszeniu Rumunii królestwem, zapytując, czy rząd czynił w tej sprawie jakie kroki do gabinetów zagranicznych. Pierwszy minister odpowiedział przy oklaskach Izby, że Rumunia jest państwem niepodległem i może swemu monarsze nadać tytuł króla, a nawet cesarza, jeżeli zechce.

Rząd przedłożył Izbie projekt ustawy o konwersyi długu bieżącego.

Belgrad, 11 marca. Większość komisyi kolejowej przyjęła wczoraj wieczór pozostałe artykuły konwencyi kolejowej. Sprawozdanie komisyi ma być dziś wieczór gotowe.

Traktat ekstradycyjny belgijsko-serbski zostanie jutro podpisany.

Konstantynopol. 11go marca. Porta miała zażądać odroczenia zapowiedzianego na jutro posiedzenia posłów, ażeby mogła ukończyć studya nad trasą graniczną grecką, którą zaproponować zamierza.

Wiedeń, 12 marca. (*Tel. pryw.*) Z wyjątkiem *Nowej Presse* wszystkie dzienniki, nawet opozycyjne, wyrażają się z ubolewaniem o ustąpieniu hr. Coronini, któremu oddają cześć prawdziwą. Jedna tylko *Nowa Presse* cieszy się z ustąpienia hr. Coronini i utrzymuje, że wypadek ten wyjaśnia sytuacyę. *Presse* i *Fremdenblatt* występują z najsurowszemi wyrzutami przeciw stronnictwu liberalnemu za to, że przyczyniło się do ustąpienia tak poważanego prezydenta Izby. *Fremdenblatt* uderza specyalnie na dr. Herbsta, przypisując mu główną winę tak godnego pożałowania wypadku. Oba wiernokonstytucyjne kluby wyraziły ubolewanie z powodu ustąpienia. Lewica stawia jako kandydata do prezydentury Izby dr. Rechbauera, wszystkie zaś trzy kluby prawicy, jak utrzymuje *Presse*, głosować będą za Smolką jako prezesem, a za bar. Gödel jako wiceprezesem. Drugi wiceprezes wybranyby został z łona stronnictwa wiernokonstytucyjnego.

Presse dowiaduje się, że ugoda z *Laenderbankiem* o budowę kolei transwersalnej wkrótce będzie zawartą.

Wiedeń, 12 marca (*Tel. pryw.*) Do *Presse* donoszą z Sofii że komisya złożona z przedstawicieli rządu, prezesów Izb i burmistrza uchwaliła budowę katedry w Sofii, kosztem państwa pod wezwaniem św. Aleksandra Newskiego.

Berlin, 12go marca. (*T. pr.*) Według *Nat. Ztg.* w kołach parlamentarnych krąży wiadomość o dalszych krokach w celu zbliżenia się rządu pruskiego z Watykanem.

Minister wyznań Puttkamer tylko tymczasowo objął wydział spraw wewnętrznych, gdyż cesarz pragnie, aby zatrzymał swój wydział dotychczasowy.

Do *Nation. Ztg.* donoszą z Konstantynopola, że układy w sprawie greckiej przeciągają się dlatego, że Anglia i Włochy działają wprost przeciwnie względem akcyi Niemiec i innych mocarstw.

Londyn, 12 marca. Izba niższa większością 255 głosów przeciw 36 odrzuciła wniosek Parnella żądający odrzucenia bilu o posiadaniu broni w Irlandyi i większością 236 głosów przeciw 26 przyjęła bil w trzeciem czytaniu.

Konstantynopol, 12 marca. Sułtan wysłał jenerała Vely Riza baszę na powitanie Najdost. Arcyks. Rudolfa do Jaffy.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11go marca 1881, godzina 2 m. 20. Losy kredytowe 181·50, Węg. akcye kredyt. 264·50, Akcye anglo-austr. 127·50, Akcye banku Union 123·60, Akcye kolei Karola Ludwika 272·50, Akcye kolei północnej 227·25, Akcye kolei południowej 105·20, Akcye kolei Alföld. 159·25, Akcye kolei Elżbiety 203 —, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej [illegible]3·50, Wiedeńskie losy 119.75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 87·70, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·50, Losy regulacyi Cissy 108.25, Losy tureckie 22.25, Węgierska renta 112·10, Akcye banku związkowego 127·20, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21$^3/_4$. Węgierskie losy 114·25, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 11go marca 1881, godzina 5 min. 50. Akcye kredytowe 290·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 272·75, Południowa —·—, Renta papierowa 73·35, Galicyjskie listy zastawne 103·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·25, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·28—, Rubel papierowy —.—. Usposobienie·—

Wiedeń, 12 marca 1881, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 289·90, Anglo-Austr. 127·50, Akcye banku Union 128·70, Kolej Karola Lud. 272·75, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·28, Rubel papierowy 1.21·$^3/_4$ Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 11 marca. Wiedeń: Pszenica 11·25 do 12·25 zł., żyto 10·60 do 11.10 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.25 do 32·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.20 do 11.25 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·12 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 209·—, żyto —·—, spiritus loco 54.60, olej rzepakowy 52.50. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 62·25, olej rzepakowy 71·75, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg męszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min 45 rano (pociąg męszany); o godz [illegible] min 32 po południu (pociąg męszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg męszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg męszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. [illegible]0 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg męszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg męszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg męszany); o godz 10 min. 50 w nocy (pociąg męszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 11 marca 1881

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	271	50	274	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	170	—	173	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	301	—	304	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	259	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	30	101	30
" " " 4 pr. w. a.	93	40	94	40
" " " 5 pr. okresowe	100	30	101	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	20	104	20
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	30	100	30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	102	—	—	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	—
" " Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	45	5	55
Dukat cesarski	5	46	5	56
Napoleondor	9	26	9	36
Półimperyał	9	54	9	64
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
" " papierowy	1	21	1	23
100 marek niemieckich	57	—	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 8 marca 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądaja
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.45	73.60
luty-sierpień	73 50	73.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	75.70	75.85
kwiecień-październik	75.70	75 85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.75	122.25
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	129.75	130.25
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.25	122.75
" " 1864 po 100 zł.	173.25	173.75
" " 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.—	143.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.20	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	90.05	90.20
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	97.75
Galicyi	99.60	100.—
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	95.—	96.—
Węgier	96.50	97.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	128.—	128.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	288.50	288.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	805.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	814.—	816.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	87.50	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	589.—	590.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. "	204.50	205.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2260.—	2270.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	273.50	274 -
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.75	172 25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	293.25	293.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	107.—	107.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	153.75	154.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	115.50	116.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	107.—	—.—
" " " " w 36 l. 5$^1/_2$ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.50	93.50
" " " " " po 5 proct.	100.25	100.75
" " " " " po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.—	103.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.—	102.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.95	102.15
Węg. Tow. ziem. akc. po 5$^1/_2$ proc.	99.75	100.75
" Zakł. kr. ziems. po 5$^1/_2$ proc.	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	91.75	92.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	87.25	87.75
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	106.25	106.75
" " po 100 zł. w. a.	102.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.75	104.25
" " " " II emisyi	101.75	102.25
" " " " III. "	101.75	102.25
" " " " IV. "	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.30	93.60
z r. 1867	99.50	99.75
z r. 1868	94.30	95.70
z r. 1872	93.—	93.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	88.40	88.80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	180.25	180.75
Clarego po 40 zł. m. k.	42.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	106.—	106.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.50	43.[illegible]0
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	4[illegible].—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	50.25	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.80	46.20
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	.—
" " po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32 —	32.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.—	40 —
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.55	117.70
Paryż za 100 fr.	46.35	46 35

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.53.—	5.54.—
" pełnej wagi	5.53.—	5.54.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.28.50	9.29 50
Rossyjski imperyał	9.56.—	9.58.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 11 marca 1881.

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	73	30
" " " w srebrze	75	70
Renta w złocie	89	95
Losy pożyczki z roku 1860	129	75
Akcye banku austro-węgierskiego	813	—
" " kredytowego	289	50
Londyn	117	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	28—
Dukat cesarski men.	5	53
100 marek niemieckich	57	15

Przyjechali do Lwowa.

dnia 12 marca 1881.

Hotel Warszawski.

Pp. P. Szymonowicz ze Złoczowa. R. Niecielski ze Strutyna. P. Hirsch z Szeszory. A. Smolka z Kutkorza.

Hotel George'a.

Pp. Z. hr. Drohojowski z Ujścia. J. Kellermann z Kańczugi. K. Malinowski z Trzykossy. K Such dolski z Sosnowa.

Hotel Angielski.

Pp. M. Wszelaczyński z Józefówki. R. Popiel z Tarnowa J. Lipsz z Myślatycz

Hotel Europejski

Pp. P. hr. Czosnowski z Wołynia. Sz. Toborzewski z Rossyi P. Popiel z Krakowa. K. Rojowski z Kabarowic. E. Schnurpfeil z Gródka.

Hotel Kuhna.

Pp. M. Kruszelnicki z Pluchowa Dr. J. Goldscheider z Bukaczowiec. S. Hof rek z Sądowej Wiszni, J. Felsztyński z Przemyśla.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. A. Schreiter do Wiednia B. Skibniewski do Balic. J Terosiewicz do Kujdaniec. T. Wasilewski do Sienkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne,

z dnia 12 marca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 732.04mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 0.2°C. Psychrometr wilgotny — 1.3°C. Prężność pary 3.6mm. Wilgoć 79%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW1. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 0.2°R

Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 758.04mm.

Dziennik Urzędowy.

(1899 1—3) L. 2080.

Obwieszczenie.

Na mocy § 15 ord. wyb. pow rozpisuje się nowe wybory do Rad powiatowych w powiatach: Bóbrka, Bohorodczany, Nadwórna. Stanisławów, Złoczów i Żywiec, i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 27 kwietnia b. r. dla grupy gmin miejskich na 3 maja b. r. dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu na 5 maja b. r. a dla grupy większych posiadłości na 10 maja b. r. Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§§ 12, 13, 14, ord. wyb. pow.)

Wyborcom będą wydane karty legitymacyjne zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej wybierają członków:

Powiat	I. grupa Większe posiadłości	II. grupa Najwyżej opodatkowani z kategoryi przemysłu i handlu	III. grupa gminy miejskie	IV. grupa gminy wiejskie
Bóbrka	11	—	3	12
Bohorodczany	7	—	7	12
Nadwórna	8	—	6	12
Stanisławów	4	1	12, z tych miasto Stanisławów 11	9
Złoczów	9	—	5	12
Żywiec	10	—	4	12

We Lwowie dnia 9 marca 1881.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

(1342 1—3) **Edykt.**

L. 17724. Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Koc, tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców i prawonabywców jego, że Aniela Skarzyńska, Felicya Sozańska. Stanisław Pawlikowski, Lucya Koszrowska, Julia Nowakowska i Feliks Kremarski. na dniu 17 lutego 1880 do liczby 2504/80 w tym sądzie obwodowym wnieśli pozew przeciw Konradowi Glotz. Franciszkowi Ksaweremu dw. im. Wierzejskiemu, Leibie Hullesowi, Teodorowi Holınce Janowi Christiani-mu, Błażejowi i Barbarze Rogoziewiczom Bartłomiejowi Małui, Ignacemu Kremarskiemu i Janowi Koc z życia i miejsca pobytu nieznanym i ich również nieznanym spadkobiercom przeciw Prokuratoryi skarbu, instytutowi wdów i sierót po gr kat. księżach, na ręce Jego Excelencyi ks. Metropolity Sembratowicza, przeciw Róży hrab. Lanckorońskiej, Eustachemu Rylskiemu, Henrykowi Rylski-mu i Leopoldynie Horodyńskiej, o uznanie za zgasłe praw pozwanych do części ceny kupna dóbr Daszawa w kwocie 3450 zł. na rzecz Piotra Głogowskiego, nieprzynależnie w depozycie przachowanej i do jej przyrostów, tudzież o przyznanie do niej wyłącznych praw powodom, że dalej dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Koc, tudzież niewiadomych spadkobierców i prawonabywców tegoż, postanowił sąd w tej sprawie kuratorem ad actum dra Pawlinskiego, a zastępcą tegoż dra Wołosiańskiego (adwokatów w Samborze) z których pierwszemu dekretacyę pozwu do l. 2504/80 dla Koca spadkobierców i prawonabywców tegoż doręcza się wezwaniem wniesienia obrony do dni 90; wzywa się dalej pozwanych Jana Koca i tegoż spadkobierców lub prawonabywców, ażeby miejsce pobytu ich wskazali, lub postanowionemu dla nich kuratorowi dostarczyli wcześnie potrzebne w tym sporze środki obrony.

Sambor, 8 lutego 1881.

(1883 1—3) **Edykt.**

L. 5439. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Henryka Hićkiewicza w kwocie 35 zł. z pn. w. tutejszym sądzie w dniach 5 kwietnia, 4 maja, 8 czerwca 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności Jędrzeja Bilińskiego Słotyło w Bilinie pod lk. 199 st. 5 n. położonej, ciała tabularnego niestanowiącej się odbędzie.

Cena wywołania wynosi 195 zł., wadyum 10%.

Dalsze warunki i akta w t. s. registraturze przejrzane być mogą.

Łąka, 10 stycznia 1881.

(1727 1—3) **Оголошенє.**

Ч. 15576. Ц. к. сѫдъ повѣтовий подає до загальной вѣдомости, що въ цѣли заспокоєня претенсїи общого рольничо-кредытового Заведеня для Галичины и Буковины въ Львовѣ въ квотѣ 970 зр. а. в. з прн. розпысуетъ ся публичну лицитацїю реальносты подъ чк. 108 въ Грабовцн положеной, а Васнлыя Тымчїя власной на трехъ терминахъ дня 7 Апрїля, 12 Мая и 23 Юня кождого разу о 10 годинѣ рано въ тутейшôм Сѫдѣ.

Цѣна выкликаня 2000 зр. а. в. вадїюмъ 10%. На третôмъ терминѣ продажъ наступитъ также низше цѣны выкликаня.

Прочие одсловїя и екстрактъ табулярный можна довѣдатись въ т. с. регыстратурѣ.

Стрий дня 18 Листопада 1880.

(1868 1—3) **Edykt.**

L 5206. C. k sąd powiatowy w Ulanowie przedsięweźmie w dniu 11 kwietnia 1881 o 11 rano przymusową sprzedaż realności tabularnych pod l. k. 236 i 237 w Ulanowie położonych do masy spadkowej Bencyona Spiry należących.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 915 złr. 70 ct. w. a. za którą lub nawet i niżej sprzedane zostaną.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Bliższe warunki i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Ulanów 15 stycznia 1881.

(1587 1—3) **Edykt.**

L. 5076. C. k. sąd powiatowy w Rudkach czyni wiadomo, iż w sporze Jakóba Zeimer przeciw Hryńkowi Baran celem zaspokojenia sześciu rat po 17 złr 50 ct. z pn. egzekucyjna licytacya realności pod l. k. 46 w Szołomienicach położonej Hryńka Barana własnej, dnia 4 kwietnia, 4 maja i 8 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 470 złr.

Wadyum 47 złr.

Realność ta tylko na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Protokół opisania i ocenienia i bliższe warunki przejrzeć można w sądowej registraturze.

Rudki 31 grudnia 1880.

(1419 1—3) **Edykt.**

L. 8385. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Samuela Kutschera z miejsca pobytu nieznanego, że przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 629 złr. 47 ct. a. w. z pn. dom handlowy Lampel & Kauftheil prośbę wniósł któremu żądaniu uchwałą z dnia 16 czerwca 1880 l. 6976 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego, kuratora w osobie Adwokata Felsztyńskiego z zastępstwem adwokata Dr. Łużeckiego i poleca pozwanemu, ażeby co do obrony swej z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl 22 lipca 1880.

(1808 1—3) **Edykt.**

L. 604. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dzpp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Mojżesza Hersza Walda o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi w tamtejszym powiecie sądowym i w tamecznej gminie podatkowej leży, liczbą konskrypcyjną 458, a liczbą percel budowlanych 256 ex 1858 oznaczoną jest, z gruntu objętości 29 sążni czyli 104/48 metrów kwadratowych i stojącego na nim domu murowanego z komorą drewnianą się składa, na wschód z ulicą krawiecką, na południe z gruntem Jankla i Mendla Zulef, na zachód z gruntami Abrahama Teichera i Emanuela Owadiego Gebera, a na północ z realnością pana Blitz graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15 marca 1881 za księgą gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia tegoż począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy. czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15 czerwca 1881 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających rozszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 1 lutego 1881.

(1442 1—3) **Edykt.**

L. 6322. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że masa konkursowa, tudzież członkowie upadłego towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Józefowi Czyńskiemu pod dniem 12 stycznia 1881 l. 1599 pozew o polecenie pozwanemu, aby zgłoszoną do powodowej masy dl. 37193/78 pretensyę w kwotach 600 zł. 293 zł. i 180 złr. czyli w łącznej sumie 1073 zł. w. a. w drodze prawa pod rygorem wiecznego milczenia wywiódł, lub też na przechwałkę w tem zgłoszeniu zawartą odpowiedział, wnieśli, w skutek czego, ponieważ miejsce pobytu Józefa Czyńskiego niewiadomem jest, c. k. sąd krajowy do zastępowania tutejszego adw. Dr. Pomianowskiego z zastępstwem adwok. Dr. Stromengera kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem, wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, 12 lutego 1881.

(1880 1—3) **Edykt.**

L. 152. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 11 grudnia 1880 l. 14308 uznano Semania Wychowańskiego z Ostrowa marnotrawcą — kuratorem dla niego jest Paweł Proniak z Ostrowa.

C. k. sąd powiatowy.

Halicz, 22 stycznia 1881.

(1326 3—3) L. 14687.

Edykt.

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Hawryły Storoszczuka i innych w ilości 28 zł. 19 ct. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Hawryły Andruszczaka ciała hipotecznego niestanowiącego z ¾ morgów składającego się na 60 złr. w. a. ocenionego pola Zagumieniek wyłączonego z realności pod l. subrep. 46 w Jastrzębicy na dniu 5 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1881 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 6 złr. w. a.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal 14 stycznia 1881.

(1874) **Ogłoszenie.**

L. 86. Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Warwaryńce rozpoczną się dnia 22 marca 1881.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol dnia 9 marca 1881.

(1317) **Ogłoszenie.**

L. 3637. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza. że w dniu 9 lutego 1881, do rejestru dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisani zostali nowo obrani zastępcy Dyrekcyi Towarzystwa zaliczkowego w Bochni Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, a mianowicie, że zastępcą Dyrektora tego Stowarzyszenia jest Jan Dębowski, zastępcą kasyera Wiktor Partl, a zastępcą kontrolora Jan Różański.

Kraków 11 lutego 1881.

1832 2—3) **Edykt.**

L. 9230. W tutejszym sądzie odbędzie się, celem zaspokojenia przez Piotra Christmana przeciw Jakóbowi Bechtloffowi wywalczonej kwoty 1300 zł. w. a. z 6 pr. odsetkami od 2 kwietnia 1876, kosztów sądowych i egzekucyjnych 5 zł. 7 ct., 5 zł. 21 ct., 4 zł. 2 ct. i 16 zł. 28½ ct. w. a. jako też pretensyi c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipotecznego 73 zł. 60 ct. z 6 pr. odsetkami od 27 listopada 1874 i kwoty 37 ct., 73 zł. 60 ct z 6 pr od 27 ma 1875, i kwoty 37 ct. i 1457 zł. 56 ct. z 7 pr. od 27 listopada 1875, kosztów sądowych 14 złr. 18 ct. egzekucyjnych 6 zł. 28 ct. i niniejszych w kwocie 11 zł. 87½ ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności l. k. 131 w Hartfeld ut. Dom. Cam. Tom. I pag. 348 n. 1 haer. Jakóba Bechtloffa własnej, w jednym terminie dnia 31 marca 1881 o godzinie 10 rano za jakąbądź cenę.

Cena wywoławcza 3700 zł.

Wadyum 185 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

Dla nieobecnego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Bechtloffa, ustanowiono kuratorem adw. Dr. Flakowicza w Gródku.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek dnia 31 grudnia 1880

(1681 2—3) **Edykt.**

L. 5. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1000 złr. w. a. z pn. w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie realność włościańska pod l. 8 w Wolicy Ługowej, do dłużników Jędrzeja i Zofii Drozdów należąca, ciała tabularnego niestanowiąca w trzech terminach dnia 3 maja, dnia 4 czerwca i dnia 12 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 2500 zł. w a.

Wadyum wynosi 250 zł. w. a.

Akt zajęcia można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Ropczyce 10 lutego 1881.

(1833 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4317. Wasyl Cześnik z Kociubińczyk uznany został marnotrawcą i ustanowiono dla niego Ostapa Mużyłowskiego z Kociubińczyk kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Husiatyn, 10 grudnia 1880.

(1745 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1520. C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi wekslowej Samborskiej kasy oszczędności w kwocie 1300 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 5 maja, dnia 9 czerwca, i dnia 7 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności dłużnika Franciszka Kołczykiewicza własnych, w dzielnicy Lwowskiej pod l. kons. 69 i 194 położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, protokołem de praes. 5go października 1880 l. 14522 przymusowo ocenionych pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 4963 zł. 90 ct. a. w.
2. Wadyum wynosi sumę 496 zł. a. w.
3. Realność ta będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.
4. Dalsze warunki i akt detaksacyi można przeglądnąć w tutejszo sądowej registraturze.

Sambor, 15 lutego 1881.

(1412 2—3) **Edykt.**

L. 354. C. k. sąd powiatowy w Bełzie ogłasza, że dnia 3 kwietnia 1877 umarł w Bełzie Tomasz Tomkiewicz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Gdy miejsce pobytu Apolonii Tomkiewicz sądowi jest nieznane, przeto wzywa się ją by w przeciągu jednego roku od daty niniejszej zgłosiła się do tego sądu i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z mianowanym kuratorem c. k. notaryuszem Adolfem Kiernikiem przeprowadzone zostanie.

Bełz, dnia 26 stycznia 1881.

(1857 2—3) **Edykt**

L. 560. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Salamona Kleista przeciw Wolfowi i Freidzie Seifertom pto 218 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 1 kwietnia 1881, o godzinie 9 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 136, 137, 139, 343 i 411, na Zwierzyńcu w Turce także niżej ceny szacunkowej 155 zł. za złożeniem 5% tejże jako wadyum.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 4 lutego 1881.

(1839 2—3)

Obwieszczenie licytacyi.

L. 567. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Szymona Rosenberga w ilości 125 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą:

1. grunt w zagrodzie Kurowskich na Tarlicznem w Nieledwi położonej, do dłużnika Macieja Kurowskiego należący.
2. Realność pod l. 62 w Szarem położona, do dłużnika Józefa Krutaka należąca, w trzech terminach: 31 marca, 5 maja, 2 czerwca 1881, każdego razu o godzinie 10 rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania wynosi ad 1. 410 zł. ad 2. 490 zł.

Wadyum zaś 10% ceny wywołania.

Milówka 26 stycznia 1881.

(1840 2—3) L. 248.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Reginy Klis 200 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą realności włościańskie pod l. 104 i 203 w Kamesznicy położone, do dłużnika Marcina Klisia należące, każda z osobna, w trzech terminach: 31 marca, 28 kwietnia, 27 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania realności l. 104 wynosi 395 zł. zaś realności l. 203 340 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Milówka 17 stycznia 1881.

(1527 2—3) **Edykt.**

L. 5. Celem powzięcia uchwały nad wnioskiem administratora masy rozbiorowej Salamona Holdera żądającego zniesienia tego konkursu dla braku majątku, zapraszam wszystkich wierzycieli tej masy na posiedzenie na dzień 11 marca 1881 na godzinę 9 rano.

Stanisławów 5 lutego 1881.

Rybczyński
komisarz konkursowy.

(1818 2—3) **Edikt.** Z. 2187.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben daß in der Exekutionsangelegenheit des Hersch Chajes gegen Feiwel Brenner pto. 285 fl. 66 kr ö. W. s. N. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbiethung der dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits exekutiv geschätzten dem Schuldner Feiwel Brenner ut Dom. Civ. T. III. p. 13 n. h. 5 eigenthümlich gehörigen der in Drohobycz sub CNr. 214 alt 204 neu Stadt gelegenen Realität zu Gunsten des Hersch Chajes bewilligt wurde, wozu nur zwei Termine u. z. auf den 4 April und den 5 Mai 1881 jedesmahl um 10 Uhr V. M. im B. Nr 6 bestimmt werden. Bei den obigen zwei Terminen wird die obgedachte Realität jedoch nur um oder über den erhobenen Schätzungswerth von 934 fl 85 kr. ö. W. öffentlich versteigert. Sollte weder bei der ersten noch bei der zweiten Feilbiethungstagfahrt der Schätzungswerth nicht erziehlt werden, so wird der Termin auf den 9 Juni 1881 um 10 Uhr V M. B. zur Nr. 6 Herstellung erleichtender Bedingnisse ausgeschrieben.

Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10 perc des Ausrufungspreises entweder im baaren Gelde oder in Cautionsfähigen Effekten nach dem letzten Tagskourse der Lemberger Zeitung als Vadium zur Händen der Lizitationskommission zuerlegender. Der Schätzungsakt, Der Tabularextrakt und die weiteren Lizitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämtliche Interessenten und der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten M[illegible]del Steinberger zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Major v. Konrad zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte E. Konrad zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 16 Jänner 1881 dingliche Rechte auf die Schuldnerische Realität sub. CNr. 214 alt 204 neu Stadt Drohobycz erwerben sollten, ferner denen der zu erlassende Feilbiethungbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden können zu Händen des von Amtswegen bestellten Curators Hr. adw. Dr. Gelehrter.

K. k. Bezirksgericht

Drohobycz am 13 Februar 1881.

(1683 2—3) **Edykt.**

L. 9662. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie w kwocie 400 złr. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna połowy realności włościańskiej pod l. 20 w Wiercanach do Walentego Przypka starszego należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 30 maja, 4 lipca i 8 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Gdyby realność egzekwowana na powyższych trzech terminach nie została sprzedana natedy do ułożenia ulżających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 8 sierpnia 1881 o godzinie 4 po południu.

Cenę wywołalną stanowi kwota 850 zł.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 85 zł. w. a.

Resztę warunków i akt opisania przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora p. Karola Kesslera.

Ropczyce dnia 20 stycznia 1881.

L. 13372. (1565 2—3)

Licytacya

przymusowa połowy domu z gruntem pod l. tab. 46/kons. 88 w Folwarkach wielkich położonych Stefana i Tekli Kiszów własnych odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 5 kwietnia 1881 o 10 godzinie przed południem na rzecz Antoniego Zoloudka pto 200 zł. w. a. z pn. za jakąkolwiek cenę.

Cena szacunkowa i wywołania 850 zł.

Wadyum 85 zł.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Dla wierzycieli po dniu 17 kwietnia 1880 hipotekowanych, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, ustanowiony Dr. Jan Kuryś kuratorem.

Brody 11 lutego 1881.

(1423 2—3) **Edykt.**

L. 14902. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie jako instancya konkursowa masy rozbiorowej Isaka Habera z Przem[illegible] ogłasza niniejszem, że do wyboru zarządcy masy rozbiorowej Isaka Habera tegoż zastępcy i wydziałowego wierzycieli dzień sądowy na 7 kwietnia 1881 o godzinie 9 z rana, a do likwidacyi pretensyi konkursowych, które do dnia 31 maja 1881 w tutejszym sądzie zgłosić należy, dzień sądowy na 9 czerwca 1881 o godzinie 9 z rana w biurze 1 tutejszego sądu wyznaczonym został.

Stanisławów 31 grudnia 1880.

(1485 2—3) **Edykt.**

L. 1514. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Sary Ryfki Finsterbusch w kwocie 2678 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 7 kwietnia i dnia 12 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi 14/16 części dóbr Kawsko „Tustanowczyzna„ i „Kryniczyzna" zwanych, protokołem z 2 czerwca 1880 l. 8356 przymusowo ocenionych, dłużnika Zygmunta Smalawskiego własnych na rzecz Sary Ryfki Finsterbusch pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 8365 zł. 25 ct w. a.
2. Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania.
3. Na tych dwóch terminach dobra te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane zostaną, gdyby jednak ceny szacunkowej uzyskać nie było można, natenczas ustanawia się trzeci termin na dzień 9 czerwca 1881 o godzinie 10 rano, celem ułożenia warunków ułatwiających sprzedaż tych części dóbr, na który wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem się wzywa, iż niejawiący się jako milcząco przystępujący do wniosków jawiących się uważani będą.

O tem obie strony gminę Kawsko na ręce jej przełożonego c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu, c. k. urząd podatkowy w Stryju, kasę sierocińską w Medenicach, Borucha Edelsteina, Józefa Wolfa pto Wolfa, Leję Sandauer, Leję Sternheim, Markusa Reicha, Dawida Maneless, Seliga Falliga, Herscha Lorberbauma, Mendla Sussmana, Izaka A. Ettingera, Krystynę Smalawską, Karolinę Stronską, Kornela Stronskiego do rąk własnych i wszystkich wierzycieli niewiadomych, którymby niniejsza uchwała albo wczas, albo wcale doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo zastawu na sprzedaż się mających częściach po dniu 4 stycznia 1881 uzyskali przez ustanowionego kuratora adw. Dr. Steuermana z zastępstwem adw. Dr. [illegible] i przez edykta.

Sambor 8 lutego 1881.

(1772 3—3) **Edykt.**

L. 5762 Ck. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Stempelbacha z Kolbuszowy w kwocie 40 zł. a. w. z procentem po 2% miesięcznie od sta od dnia 28 marca 1876 realność w Kolbuszowy górnej pod n. 124 położona, Józefa Olszowego własna, ciała tabularnego niestanowiąca w dniach 20 kwietnia, 18 maja i 15 czerwca każdym razem o godzinie 10 rano w drodze egzekucyi w tut. sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 560 zł.

Wadyum 56 zł. a w.

Bliższe warunki w registraturze tut. sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa, 10 grudnia 1880.

(11769 3—3) **Edykt.**

L. 10554. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach czyni wiadomo, iż na żądanie c. k. uprz. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w celu zaspokojenia resztującej sumy dłużnej 500 złr. 66 ct. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności pod Nr. 231 w Brzeżanach położonej dłużnika Izaaka Perla wedle l. S. T. 5 pag. 32 n. 1 haer. własnej w drodze publicznej licytacyi w dniu 7 kwietnia 1881 w dniu 12 maja 1881 i w dniu 15 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwzięta zostanie.

Cena wywołania stanowi 3000 złr. a chęć kupienia mający złożyć ma 300 złr. a. w. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami niezapadłemi według ostatniego kursu w „Gazecie lwowskiej" uwidocznionego.

Realność ta na powyższych trzech terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, gdyby zaś to nie nastąpiło, w takim razie do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 22 czerwca 1881 o godzinie 10tej przed południem z tem, iż niestawający na powyższym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Bliższe warunki licytacyjne, wyciąg z księgi zrealizowanych pożyczek i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

O tem się wszystkich interesowanych tudzież wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 8 października 1880 na rzeczonej realności prawo hipoteki uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek, bądź powodu przed upływem pierwszego terminu licytacyjnego lub też wcale doręczoną być nie mogła przez kuratora, w osobie adw. Dr. Finkelsteina ustanowionego i przez edykta zawiadamia.

Brzeżany 31 grudnia 1880.

(1773 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4272. C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującej pretensyi Izaaka Tucha w kwocie 78 zł. 50 ct. a. w. z pn. i dnia 17 marca 1881, dnia 28 kwietnia 1881 i dnia 9 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż połowy realności Jaśka Chruneja własnej pod lk. 70 w Skorodnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cenę szacunkową stanowi kwota 260 zł., zaś wadyum 26 zł. a. w.

Do tej licytacyi zaprasza się kupicieli.

C. k. sąd powiatowy.

Lutowiska, 10 października 1880.

(1758 3—3) **Konkurs.**

L. 429. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

Powiat Lwów.

1. W Szczercu 4 kl. posada starszego nauczyciela z płacą 400 zł.
2. W Winnikach 4 kl. posada starszego nauczyciela z płacą 400 złr.
3. W Brodkach, Ceperowie, Chróśnie starem, Dobrzanach, Glinnie, Lesienicach, Leśniowicach, Lubianie, Nawaryi, Piaskach, Pustomytach, Rudnie i Zimnowodzie jako w szkołach etatowych posady z płacą po 300 złr. a. w. wolnem mieszkaniem i ogrodem.
4. W Czarnoszowicach, Hołosku wielkiem, Humieńcu, Jaryczowie starym, Kukizowie, Miłatyczach, Nikonkowicach, Pikułowicach, Pełanie, Rudańcach i Skniłowie jako w szkołach filialnych z płacą 250 złr. w. a. wolnem mieszkaniem i ogrodem.
5. W Bilce szlacheckiej 2 kl. posada młodszego nauczyciela z płacą 200 złr.

Powiat Bóbrka.

1. W Bóbrce 4 kl. posada młod. nauczyciela z płacą 270 złr.
2. W Brzozdowcach, Chodorowie, Czartoryi, Dziewiętnikach, Mikołajowie, Nowosiółkach, Podjarkowie, Romanowie, Siedliskach, Sokołówce, Suchodole, Trybuchowcach i Wybranówce jako etatowych szkołach posady z płacą po 300 złr. wolnem mieszkaniem i ogrodem.
3. W Berynicach, Kocurowie, Łopusznie, Stańkowcach i Żyrawie jako szkołach filialnych posady z płacą 250 złr. wolnem mieszkaniem i ogrodem.

Kandydaci i kandydatki ubiegający się o te posady mają wnieść udokumentowane podania z wykazem całej poprzedniej służby do zamiejskiej okręgowej rady tut. we Lwowie najdalej do końca marca 1881.

Z miejskiej Rady szkolnej.

We Lwowie dnia 4 lutego 1881.

(1698 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 669. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie czyni wiadomo, iż Roman Piwowar z Hryńkowiec za głupkowatego uznanym został i jemu kurator Piotr Pieściorowski z Hryńkowiec przydanym został.

Husiatyn dnia 23 lutego 1881.

(1740 2—3) **Edikt.**

Z. 4188. Das k. k. Landesgericht in Lemberg fordert den Inhaber der, nach Angabe des Vorschuß und Kreditvereines in Baden in Verlust gerathenen Diwidenden Coupons von 3 Schuldbriefen der k. k. priv. galiz. Rustikal Kreditanstalt in Lemberg und zwar 1) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons, des Schuldbriefes ddo Lemberg 2 Jänner 1876 Serie 1876 Nr. 181 über 1000 fl. ö W., 2) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons des Schuldbriefes ddo Lemberg am 19 Februar 1869 Serie 1869 Nr 1032 über 500 fl. ö. W. und 3) des am 1 Juli 1881 fällig werdenden Diwidenden Koupons des Schuldbriefes ddo Lemberg am 2 Jänner 1870 Serie 1870 Nr. 5084 über 500 fl. ö. W auf die erwähnten Diwidenden Koupons binnen einem Jahre sechs Wochen und drei Tagen, vom ersten Tage nach der Verfallzeit derselben gerechnet, anher vorzubringen, und sein Eigenthumsrecht zu denselben um so gewisser da zuthun, als nach fruchtlosem Verlaufe dieser Frist, die in Rede stehenden Diwidenden Koupons für nichtig gehalten werden, und der Aussteller darauf ihm Rede und Antwort zu geben nicht mehr verbunden sein würde.

Lemberg am 5 Februar 1881.

(1623 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 978. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w dniu 21 kwietnia, i 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności Michała Brandysa l. w. h. 23 w Graboszycach położonej.

Cena wywołania 1413 zł. w. a.

Wadyum 140 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Wadowice dnia 24 lutego 1881.

(1571 2—3) **Edykt.**

L. 148. W c. k. sądzie powiatowym w Tyczynie, celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 600 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Matysówce położonej, wedle wykazu hip. l. 25 księgi głównej gminy Matysówki Rocha Knutta własnej w dniach 8 kwietnia, 13 maja i 17 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 9 z rana

Cena wywołania 2500 zł. w. a.

Wadyum 250 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 20 sierpnia 1880.

(1537 2—3) **Edykt.**

L. 15839. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności wysokiego skarbu w kwocie 1253 zł. 77 ct. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w Tarnowie na Zawalu pod l. k. 268 położonej, do dłużników Simchego Benjamina Edelsteina, Mojżesza, Dawida, Altera 3 im. Edelsteina, Malki Edelstein i Szulema Edelsteina należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 27 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 7478 zł 51 ct. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 748 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na dzień 30 maja 1881 o godzinie 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stanowić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 1 marca 1880 do hipoteki realności w Tarnowie na Zawalu pod l. 268 położonej weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu całkiem nie lub nie w swoim czasie mogła być doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie p. adwokata Dr. Psarskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Gałeckiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie dnia 13 stycznia 1881.

(1856 2—3) **Edykt.**

L. 8012. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi zakładu kredytowego włoś. we Lwowie przeciw Prokopowi Piróg pto. 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 29 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 88 rep. 82 w Boberce z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej, sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 23 grudnia 1880.

(1838 3—3) **Edykt.**

L. 7353. C k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod nr. 30 w Borowy położonej, Jakóba Wiącka własnej na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 182 zł. 57 ct. a. w.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Brandt.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze.

Mielec, 21 stycznia 1881.

(1830 2—3) **Edykt.**

L. 7432. W dniach 31 marca i 5 maja 1881 powyż lub za cenę szacunkową, zaś dnia 9 czerwca 1881 nawet niżej takowej o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności nr. 120 w Gródku Czerlańskie przedmieście Walka Chmiela własnej na rzecz Abrahama Billiga pto 45 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa 450 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, 19 października 1880.

(1831 2—3) **Edykt.**

L. 8789. W dniach 31 marca, 5 maja i 9 czerwca 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie tylko powyż lub za cenę szacunkową egzekucyjna licytacya realności l. 3 w Waisenbergu, obecnie Wilhelma i Krystyny Moos czyli Mosz własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego pto 347 zł. 97 ct. a. w. z pn. w razie nieudałej sprzedaży wyznacza się celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 15 czerwca 1881 godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2604 zł.

Wadyum 261 zł.

Resztę warunków wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 21 grudnia 1880.

(1858 2—3) **Edykt.**

L. 8673. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Prokopowi Woźnickowi pto 81 zł. 61 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 marca, 29 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 73 rep. 128 w Boberce położonej, z tem, iż takowa na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tut. sądu przejrzeć.

Turka, 31 grudnia 1880.

(1549 2—3) **Edykt.**

L. 6790. C. sąd powiatowy w Oświęcimie podaje niniejszem do wiadomości, że w drodze egzekucyi aktu notaryalnego w Oświęcimie dnia 16 kwietnia 1875 do nr. R. 755 zdziałanego celem zaspokojenia wierzytelności Ernestyny Krieserowej w kwocie 200 zł z ograniczonemi procentami po 10% od dnia 16 maja 1875 kosztami dawniej przyznanemi i kosztami podania licytacyjnego w kwocie 10 zł. 85 ct. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności hipotecznej pod nr. 15 w Brzezkowicach położonej, własność spadkobierców po dłużniku Michale Ryszce, a to pełnoletniego syna Marcina Ryszki i nieletnich dzieci Anny, Józefa, Katarzyny i Franciszki Ryszków stanowiącą, w trzech terminach, a to w dniach 22 kwietnia, 19 maja i 23 czerwca 1881 zawsze o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania jest wartość szacunkowa 2263 zł. $57\frac{1}{2}$ ct.

Wadyum 226 zł.

Kuratorem wierzycieli p. adwokat dr. Bienenfeld.

Ekstrakt tabularny, akt detaksacyi i resztę waruków przejrzeć wolno w registraturze.

Oświęcim, 28 grudnia 1880.

(1339 2—3) **Edykt.**

L. 2050. C k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż wskutek prośby egzekucyjnej Basi Gołdy Bornstein de praes 25 maja 1877 nr. 13776, a względnie prośby tejże prawonabywcy Józefa Baranowskiego de praes 25 stycznia 1881 nr. 2224, celem zaspokojenia zumy 5000 zł. w. a. z procentem po 36 prc. rocznie od dnia 16 maja 1875, aż do dnia zapłaty bieżącym, kosztów egzekucyjnych w kwocie 10 zł. 63 ct., 11 zł. 7 ct. i 281 zł. 43 ct. w. a. przyznanych, odbędzie się w gmachu tutejszego sądu dnia 11 maja i dnia dnia 14 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę dóbr Trzebinia w powiecie chrzanowskim położonych do Karoliny Piechockiej należących pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa tychże dóbr w drodze przymusowego sądowego oszacowania w kwocie 82612 zł. 34 ct. a. w. ustanowiona, poniżej której na żadnym z owych terminów dobra te sprzedane nie będą.

Chęć kupna mający, winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej 10 część ceny wywołania, w okrągłej kwocie 8200 zł. wa. wyraźnie osiem tysięcy dwieście zł walutą austr. jako wadyum i to albo w gotówce, albo w książeczkach kasy oszczędności miasta Krakowa na imię chęć kupna mającego, lub okaziciela lub listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego z kuponami bieżącemi według kursu, jaki w dniu poprzedzającym licytacyą w dzienniku „Czas" w rubryce „płacą" w Krakowie notowany będzie, jednakże nie wyżej nominalnej wartości takowych.

Inne warunki licytacyjne jak również akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Kraków 4 lutego 1881.

(1788 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1153. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Szymona Rispiera przeciw spadkobiercom Fedia Łazora w kwocie 109 złr. w dniach 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 19/69 w Przedzielnicy położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 800 złr. a zakładem 80 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w t. s. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 18 lutego 1881.

(1625 2—3) **Edykt.**

L. 9531. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia dłużnej sumy w kwocie 300 zł. w. a. z przynależytościami Ignacemu Tramerowi od masy leżącej po Ignacym Suknarowskim od Józefy Suknarowskiej się należącej odbędzie się w dniu 21 kwietnia, i w dniu 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności składającej się z domu pod l. k. 223 wraz z placem tudzież z kawałka gruntu w objętości 25 zagonów w protokole oszacowania z dnia 30 kwietnia 1880 l. 7966 mylnie Ltop. 893, 894, 895, oznaczonego we Wadowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i Józefy Suknarowskiej własnej w protokole de praes. 29 listopada 1879 l. 8710 zastawniczo opisanej.

Cena wywołania wynosi 780 zł. w. a.

Wadyum 80 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wadowice dnia 1 lutego 1881.

(1624 2—3) **Edykt.**

L. 9530. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia dłużnej sumy w kwocie 100 zł. w. a. z przynależytościami Ignacemu Tramerowi od masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i od Józefy Suknarowskiej się należącej odbędzie się w dniu 21 kwietnia, i w dniu 2 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności składającej się z domu pod l. k. 223 wraz z placem tudzież kawałka gruntu w objętości 25 zagonów w protokole oszacowania z dnia 30 kwietnia 1880 l. 7965 mylnie Ltop 893, 894, i 895 oznaczonego, we Wadowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej masy leżącej po Ignacym Suknarowskim i Józefy Suknarowskiej własnej w protokole de praes. 28 listopada 1879 l. 8710 zastawniczo opisanej.

Cena wywołania wynosi 780 zł. w. a.

Wadyum 80 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wadowice dnia 4 lutego 1881.

(1852 2—3) **Edykt.**

L. 9663. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 4 kwietnia. i w dniu 9 maja 1881, godz. 10 z rana odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie celem zaspokojenia kwoty 200 zł. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 79 now. 5 star. rep. 38 w Iwierzycach dłużnika Wojciecha Paski recte Paseli własnej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Na powyższych dwóch terminach realność nadmieniona poniżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie, gdyby zaś realność na tych dwóch terminach sprzedaną nie została natedy do ułożenia warunków ułżających wyznacza się termin na dzień 30 maja 1881 godz. 10 z rana.

Akt opisania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanawia się kuratora w osobie p. Karola Kesslera.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł.

Wadyum wynosi 50 zł. w. a.

Ropczyce 22 stycznia 1881.

(1863 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 506. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela przy szkole etatowej w Zagrobeli z roczną płacą 258 zł. i 12 korcy zboża.

Prawo prezentowania przysługuje Radzie szkolnej miejscowej.

Ubiegający się o tę pasadę mają wnieść prośby należycie udokumentowane za pośrednictwem odnośnych władz do końca kwietnia 1881.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Tarnopolu, 7 marca 1881.

(1700 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 10861. C. k. sąd powiatowy w Limanowy, celem zaspokojenia pretensyi Dr. Leona Bersona w kwocie 270 złr. w. a. z 10 pr. od 1 czerwca 1875 i kosztami egzekucyi 4 zł. 8 ct., 8 zł. $62\frac{1}{2}$ ct., 5 zł. 26 ct. i 6 zł. 87 ct., a obecnie 7 zł. 31 przedsięweźmie w dniu 11 kwietnia, 23 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym przymusową sprzedaż wedle wykazu hipotecznego 42 Michałowi Pasionkowi należącej realności pod l. kons. 27 w Krosny pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowić będzie szacunkowa wartość tej realności w kwocie 2200 zł. i na wyznaczonych dwóch terminach realność ta niżej tej ceny sprzedaną nie będzie.

2 Realność rzeczona sprzedaną będzie ryczałtem w stanie, w jakim się znajdować będzie, w czasie oddania w fizyczne posiadanie bez poręczenia za obszar, rubryki dochodu lub stanu zabudowań.

3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi wadyum w kwocie 220 zł.

To wadyum ma być złożone w gotówce albo w obligacyach publicznych rządowych lub krajowych na okaziciela opiewających, albo w listach zastawnych przez instytuta założone do udzielania pożyczek hip. za zezwoleniem rządowem i pod rządowym dozorem wydanych albo w obligacyach pierwszeństwa przez c. k. rząd poręczonych licząc takowe według kursu ostatniego gazety wiedeńskiej.

Dalsze warunki, wyciąg hipoteczny, i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tutejszosądowej

O czem zawiadamia się strony dyrekcyę c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, świetną c. k. galic. Prokuratoryę skarbową, tudzież wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 30 kwietnia 1879 uzyskali prawo zastawu, lub którymby rezolucya licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny nie została doręczoną, do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza Franciszka Grossa.

Limanowa 14 lutego 1881.

(1802 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 276. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym w Stryju odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 12 w Nieżuchowie położonej, wedle wyk. hip. l. 62 Anny Koryniec własnej na rzecz Judy Wilfa pto. 120 zł. w. a. z pn., w trzech terminach dnia 7 kwietnia, dnia 12 maja i dnia 23 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 576 zł.

Z kład 58 zł. w. a.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 18 lutego 1881.

(1674 2—3) **Edykt.**

L. 8. W c. k. sądzie powiatowym w Łące na zaspokojenie wierzytelności Antoniego Kotschego 19 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności l. k. 88 str 2 n. w Bykowie położonej małżonków Ilka i Maryanny Głuchowskich własnej, w dniach 12 kwietnia, 11 maja, i 15 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 267 zł.

Wadyum 10%.

Dalsze warunki i akta w registraturze do przejrzenia.

Łąka 28 stycznia 1881.

W Y K A Z

sum czystego dochodu każdej gminy, każdego dystryktu klasyfikacyjnego, każdego powiatu szacunkowego i całego kraju na podstawie operatów sprostowanych w skutek ostatecznych uchwał centralnej komisyi dla regulacyi podatku gruntowego.

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu: poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
21	Tarnobrzeg		Kocmierzów	1614	6			
22			Krawce	3721	77			
23			Krządka	3957	68			
24			Łapiszów	4145	3			
25			Machów	3460	14			
26			Majdan zbydniowski	2052	61			
27			Miechocin	2043	54			
28			Mokrzyszów	3076	74			
29			Motycze exspirituale	1908	87			
30			Motycze nobile	1947	50			
31			Musików	298	63			
32			Nadbrzezie	1294	91			
33			Nagnajów	779	55			
34			Orzechów	945	83			
35			Ostrówek	926	53			
36			Pilchów	3116	75			
37			Pławo	8031	35			
38			Paniów	5010	52			
39			Przyszów szlachecki	236	1			
40			Radomyśl	744	74			
41			Rozwadów	565	6			
42			Rzeczyca długa	6025	51			
43			Rzeczyca okrągła	587	95			
44			Sadowie	3122	1			
45			Siedleszczany	1606	64			
46			Sielec	1288	83			
47			Skopanie	2109	14			
48			Skowiorzyn	10067	54			
49			Sobow	3218	87			
50			Sokolniki	4741	51			
51			Stale	9605	51			
52			Suchorzów	4148	73			
53			Tarnobrzeg	405	5			
54			Trześń	5602	77			
55			Turbia	9[illegible]82	32			
56			Wielowieś	6446	69			
57			Witkowice	3803	56			
58			Wola gołego	2075	88			
59			Wola kołowa	2589	51			
60			Wola rzeczycka	2021	75			
61			Wrzawy	973	58			
62			Zabno	4808	38			
63			Zakrzów	2347	84			
64			Zalesie gorzyckie	1063	36			
65			Zalesie trojackie	499	55			
66			Zaleszany	8145	81			
67			Zarzykowice	[illegible]64	64			
68			Zbydniów	5181	21			
69			Żupawa	5472	94	250126	93	
1	Tarnów		Biała	1347	30			
2			Błonie	2037	94			
3			Bobrowniki małe	6797	25			
4			Bobrowniki wielkie	3533	47			
5			Dąbrówka infułacka	2981	14			
6			Grabówka	2412	97			
7			Gumniska	3255	55			
8			Hyszów	4606	67			
9			Jastrząbka	4339	25			
10			Jawornik	1011	93			
11			Ilkowice	5805	49			
12			Jodłówka	1828	4			
13			Klikowa	6968	26			
14			Kłokowa	996	82			
15			Kobierzyn	3287	80			
16			Komorów	961	11			
17			Konary	3918	82			
18			Koszyce małe	2978	1			
19			Koszyce wielkie	3942	88			
20			Krzyż	4448	40			
21			Lisia góra	6560	69			
22			Łęk	7053	8			
23			Łukowa	3979	60			
24			Mikołajowice	2842	5			
25			Nieciecza	4578	59			
26			Niedomice	6098	72			
27			Nowodworze	1618	91			
28			Ostrów	1342	22			
29			Pawęzów I.	1824	28			
30			Podlesie dębowe	1114	36			
31			Radlna	2878	36			
32			Rudka	3746	[illegible]5			
33			Rzędzin	3791	52			
34			Rzuchowa	3672	37			
35			Siedlec	3758	50			
36			Skrzyszów	8851	70			
37			Smigno	2321	—			
38			Strusina	9597	64			
39			Swiebodzin	2583	35			
40			Świerczków	4894	43			
41			Tarnów	2071	22			
42			Tarnowiec	4064	64			
43			Wierzchosławice	16497	75			
44			Wola pagórska	5317	19			
45			Wola rzędzińska	6325	37			
46			Woźniczna	1522	—			
47			Zabłocie	2048	79			
48			Żabno	5953	56			
49			Zaczarnie	4728	67			
50			Zawodzie	1557	98			
51			Zbylitowska góra	4522	36			
52			Zdziary	6771	91			
53			Zgłobice	1990	28			
54			Żukowice	8510	25	223449	29	
1	Tarnów		Bistoszowa	2471	78			
2			Brzezowa	3567	42			
3			Buchcice	2870	47			
4			Burzyn	29[illegible]1	29			
5			Chojnik	3224	42			
6			Dąbrówka	2574	87			
7			Dąbrówka ad Szczepanowice	1766	56			
8			Garbek	1236	5			
9			Golanka	1161	26			
10			Gromnik	5313	55			
11			Janowice	4550	33			
12			Joniny	25[illegible]6	40			
13			Karwodrza	1953	30			
14			Kielanowice	2004	76			
15			Kowalowy	2543	41			
16			Lichwin	2979	69			
17			Lubaszowa	937	98			
18			Lubcza	1471	49			
19			Lubinka	1282	79			
20			Łękawica	40[illegible]3	51			
21			Łękówka	1418	85			
22			Łowczów	2443	46			
23			Łowczówek	2262	95			
24			Mszana dolna opacka	884	86			
25			Piotrkowice	3661	29			
26			Pleśna	2631	59			
27			Poręba	2230	16			
28			Rychwald	1762	85			
29			Ryglice	6312	72			
30			Siedliska	4883	47			
31			Siemiechowa	5801	11			
32			Szczepanowice	4914	30			
33			Szynwald	6090	70			
34			Trzemeśna	2071	9			
35			Tuchów	6449	25			
36			Uniszowa	1752	72			
37			Wróblowice	4134	45			
38			Zabłędza	3639	93			
39			Zalasowa	6714	28			
40			Zawada	1310	52	122721	88	
1	Wadowice		Andrychów	41[illegible]2	81			
2			Babice	1834	18			
3			Bachowice	4863	26			
4			Barwałd dolny	185[illegible]	39			
5			Barwałd górny	2229	42			
6			Barwałd sredni	3219	7			
7			Bęczyn	1860	45			
8			Borek szlachecki	1099	32			
9			Brody	39[illegible]4	62			
10			Brzezinka	2088	31			
11			Brzeźnica	5938	7			
12			Bugaj	1346	74			
13			Choczenia	7634	98			
14			Chrząstowice	2506	54			
15			Drogi wielkie	3729	12			
16			Dwory nowe	1131	49			
17			Facimiech	1382	22			
18			Frydrychowice	6826	88			
19			Gierałtowice	4743	67			
20			Gierałtowiczki	1461	25			
21			Głębowice	3463	61			
22			Gołuchowice	684	29			
23			Gorzeń	1304	6			
24			Graboszyce	3730	39			
25			Grodzisko	[illegible]08	25			
26			Jaroszowice	4069	59			
27			Jaszkowice	2623	20			
28			Inwałd	5776	20			
29			Izdebnik	4539	26			
30			Kalwarja	796	23			
31			Klecza dolna	4327	61			
32			Klecza górna	1837	11			
33			Kopytówka	743	37			
34			Kossowa	1494	94			
35			Krzęcin	2649	42			
36			Laskowa	2059	27			
37			Łgota	2262	74			
38			Łączany	3727	89			
39			Łęcze górne	2447	86			
40			Marcyporęba	3385	—			
41			Miejsce	1554	7			
42			Nidek	2533	71			
43			Ochodza	2452	29			
44			Palczowice	3176	61			
45			Paszkówka	2559	—			
46			Piotrowice	8154	84			
47			Podchybie	308	94			
48			Podolsze	6763	30			
49			Polanka	1740	84			
50			Półwieś	1429	88			

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
51	Wadowice	pierwszy	Podolany	873	53			
52			Pozowice	3120	61			
53			Przeciszów	15078	4			
54			Przybradz	3261	12			
55			Przytkowice	4549	30			
56			Radocza	4614	25			
57			Roków	1352	40			
58			Rudze	1802	64			
59			Ryczów	5848	40			
60			Smolice	5081	—			
61			Sosnowice	2738	55			
62			Spytkowice	13954	8			
63			Stanisław	2859	64			
64			Tłuczan	3712	41			
65			Tomice	3518	34			
66			Trzebińczyce	2039	23			
67			Wadowice	9382	46			
68			Wieprz	12916	20			
69			Witanowice	2732	32			
70			Woźniki	2579	63			
71			Wysoka	2846	89			
72			Zarzyce małe	188	1			
73			Zarzyce wielkie	596	29			
74			Zator	7417	16			
75			Zawadka	1065	69			
76			Żeleryna	1028	73			
77			Zebrzydowice	3603	37			
78			Żygodowice	1219	99	267291	34	
1	Wadowice	drugi	Baczyn	1074	3			
2			Budzów	3008	—			
3			Dąbrówka	1385	87			
4			Harbutowice	2987	14			
5			Jastrzębia	1539	35			
6			Jaszczurowa	2281	63			
7			Lanckorona	3083	58			
8			Leśnica	788	12			
9			Łękawica	4315	21			
10			Marcówka	848	7			
11			Mucharz	2271	21			
12			Palcza	1649	72			
13			Ponikiew	3811	36			
14			Roczyny	3560	56			
15			Rzyki	3492	14			
16			Skawce	1627	66			
17			Skawińki	2459	49			
18			Szlęszowice	2191	16			
19			Stronie	1442	50			
20			Stryszów	3748	43			
21			Sułkowice	3663	36			
22			Świnna poręba	1278	71			
23			Targanica	3197	13			
24			Zachełmna	847	53			
25			Zagórnik	1417	50			
26			Zakrzów	2940	93			
27			Zembrzyce	3799	60	64709	99	
1	Wieliczka	pierwszy	Bierzanów	10126	45			
2			Bilczyce	3083	15			
3			Bodzanów	[illegible]337	16			
4			Bodzów	1014	91			
5			Bogucice	2486	59			
6			Borek	2047	66			
7			Brzegi	2830	60			
8			Brzezie	4902	14			
9			Cichawa	3572	98			
10			Czyżów	927	78			
11			Dębniki	1707	2			
12			Dąbrowa	2055	8			
13			Falkowice	2313	6			
14			Gdów	8503	29			
15			Grabie I i II. część	4475	55			
16			Jawczyce	1563	5			
17			Kobierzyn z miej. Zalesie	1769	13			
18			Kokotów	4941	26			
19			Kopanka	2724	8			
20			Kostrze	3991	76			
21			Krakoszowice	2229	25			
22			Kurdwanów	1307	—			
23			Liplas	2306	66			
24			Ludwinów	1155	23			
25			Łagiewniki	1327	8			
26			Marszowice	5847	83			
27			Niegowice	1951	16			
28			Niewiarów I.	2719	19			
29			Niewiarów II.	827	1			
30			Nieznanowice	4016	85			
31			Ochmanów	1513	1			
32			Piaski wielkie	799	12			
33			Pierzchów	2622	62			
34			Pierzchowice	1911	27			
35			Płaszów	8255	89			
36			Podgórze	4191	53			
37			Prokocin	1797	49			
38			Przebieczany	2479	99			
39			Przewóz	4404	73			
40			Pychowice	1030	81			
41			Rybitwy	3427	58			
42			Rzonka	432	11			
43			Rzozów	1903	20			
44			Samborek	2384	77			
45			Sidzina	2877	40			
46			Siercza	2490	48			
47			Skawina	6189	2			
48			Skotniki	3107	63			
49			Staniątki	2971	13			
50			Suchoraba I.	1271	43			
51			Suchoraba II.	1269	64			
52			Sutków	1792	6			
53			Surówki	908	4			
54			Szarów	1522	90			
55			Szczygłów	8[illegible]6	71			
56			Szczytniki	2627	53			
57			Tyniec	5561	88			
58			Węgrzce wielkie	5400	34			
59			Wiatowice	2988	8			
60			Wieliczka	7477	48			
61			Wola duchacka	1578	42			
62			Wola podłażańska	787	60			
63			Zabawa	1965	8			
64			Zabłocie	1725	75			
65			Zagórze	3270	30			
66			Zakrzów	3987	72			
67			Zakrzówek	253[illegible]	25			
68			Zborczyce	1031	64			
69			Zborówek	1183	97	196059	66	
1	Wieliczka	drugi	Bieńkowice	809	66			
2			Biskupice	4329	61			
3			Brząsowice	3314	47			
4			Brzezowa	2455	27			
5			Brzyczyna	348	4			
6			Buków	1037	2			
7			Byszyce	475	60			
8			Chorągwica	952	87			
9			Chorowice	12[illegible]9	46			
10			Czechówka	1548	63			
11			Dobczyce	6375	80			
12			Dobranowice	948	63			
13			Dziekanowice	820	28			
14			Gaj	2164	32			
15			Gołkowice	2259	55			
16			Gorzków	619	17			
17			Grajów	1208	10			
18			Jankówka	623	44			
19			Janowice	1382	69			
20			Konary	1145	9			
21			Korabniki	1495	15			
22			Kosocice (barycz)	1778	84			
23			Koźmice małe	1023	76			
24			Koźmice wielkie	2604	73			
25			Krzyszkowice	1849	33			
26			Kunice I. część	22[illegible]3	19			
27			Kulerzów	569	83			
28			Lednica górna	3240	32			
29			Libertów	1605	86			
30			Lusina	2184	34			
31			Łazany	1809	65			
32			Łyczanka	840	99			
33			Mietniów	1[illegible]8	59			
34			Mogilany	3738	60			
35			Niezdow	952	26			
36			Nizowa	493	8			
37			Nowa wieś	638	75			
38			Ochojna	1152	12			
39			Olszowice	771	93			
40			Opatkowice	1312	70			
41			Pawlikowice	2078	8[illegible]			
42			Podstolice	1343	46			
43			Raciborsko	2556	29			
44			Rajsko	1070	27			
45			Rzeszotary	1710	89			
46			Siepraw	5808	93			
47			Sieraków	178[illegible]	23			
48			Sławkowice	1891	6			
49			Soboniowice	1056	95			
50			Stojowice	904	59			
51			Sułów	1170	97			
52			Swiątniki	864	83			
53			Swoszowice	771	93			
54			Sygneczów	1369	68			
55			Tomaszkowice	891	98			
56			Winiary	4385	9			
57			Włosań	1439	65			
58			Wróblowice	640	96			
59			Wrząsowicze	1422	95			
60			Zakliczyn	19[illegible]6	21			
61			Zbydniowice	610	74	101401	9	
1	Wieliczka	trzeci	Bolanczyce	712	83			
2			Czasław	1455	96			
3			Dąbie	680	98			
4			Glichów	817	19			
5			Gruszów	2748	54			
6			Kawec	687.	78			
7			Kiędzierzynka	1062	39			
8			Komorniki	880	24			
9			Kornatka	2415	2			
10			Krzesławice	3644	73			
11			Krzyworzeka	417	55			
12			Lipniki	3492	32			
13			Mirzeń	1472	87			
14			Podolany	789	7			
15			Poznachowice dolne	1005	94			
16			Poznachowice górne	1101	31			
17			Raciechowice	3459	63			
18			Sawa	773	63			

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(1653 2—3) **Edykt.**

L. 739. Dnia 11 kwietnia, o 8 godzinie przed południem odbędzie się przed podpisanym komisarzem upadłości Rubina Zierlera w lokalu c. k. sądu powiatowego w Nadwórnie likwidacya zgłoszonych wierzytelności.

Nadwórna dnia 26 lutego 1881.

C. k. sędzia powiat. jako komisarz upadłości Adolf Podlaszecki.

(1881 1—3) **Edykt.**

L. 1151. Sąd powiatowy kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności do masy spadkowej Maryanny Włodygowej należącej pod nr. 498 w Kętach położonej na pokrycie pretensyi Franciszka Włodygi w sumie 2000 zł. z pn. w sądzie w 3 terminach w dniach 4 kwietnia, 2 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano

Cena wywołania 975 zł.

Wadyum 97 zł. 50 ct.

Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono Kazimierza Gojskiego w Kętach.

Kęty, 25 lutego 1881.

(1875 1—3) **Edykt**

L. 17709 C. k. sąd powiatowy w Stanisławowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Majera Eigenfelda przeciw Piotrowi Fedorowemu o 120 zł. z pn. sprzedaną zostanie realność w wyk. hip. 268 i połowa realności w wyk. hip. 269 na ostatniego zapisana w Mykietyńcach położona przy terminach dnia 28 marca, dnia 19 kwietnia i dnia 5 maja 1881 o godź. 10 rano, a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej, przy trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa wynosi 662 zł.

Zakład 10%.

Akt szacunkowy, wyciąg tabularny i warunki są w registraturze do przejrzenia.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest kurator dr. Dwernicki a zastępcą dr. Wurcel.

Stanisławów, 10 grudnia 1880.

(1873 1—3) **Edykt.**

L. 4. Celem powzięcia uchwały w przedmiocie ukończenia masy rozbiorowej Pinkasa Kannera, zapraszam wszystkich wierzycieli tej masy na posiedzenie na 17 marca 1881 na 9 godzinę rano.

Stanisławów, 5 lutego 1881.

Rybczyński, komisarz konkursowy.

(1866 1—3) **Edykt**

L. 1292. Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Swiechowskiego, iż w sporze Witalisa i Leontyny małżonków Swiechowskich przeciw niemu o wyekstabulowanie sumy 50 zł. k. m. ze stanu biernego realności nr 60 i 140 w Kamionce — kuratorem Józef Swiechowski ustanowiony, a termin do rozprawy na dzień 23 marca 1881 wyznaczony został.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka, dnia 3 marca 1881.

(1417 1—3) **Edykt.**

L. 1454. C k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Joelowi Garfunklowi pto 300 złr. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego i z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego adw. Dr. p. Dębickiego z substytucyą adw. Dr. p. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 17 lutego 1881.

Kołomyja 17 lutego 1881.

(1421) **Edikt.**

Z. 13971. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislawow wird der Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen Premienscheines, der Stadtgemeinde der königlichen Stadt Stanislawow de datto 31 März 1869 Z. 231 über 20 fl. ö. W. aufgefordert diesen Premienschein binnen einem Jahre 6 Wochen und drei Tagen diesem Gerichte vorzulegen, widrigenfalls nach Verlauf dieser Frist über abermaliges Einschreiten der Auguste Matzner würde als amortisirt erklärt werden

Stanislau 28 Dezember 1880.

(1867) **Ogłoszenie.**

L. 1945. Arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych i akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Miłowanie złożone zostały w tutejszym c. k. sądzie powiatowym do powszechnego przeglądu.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można pisemnie lub ustnie na dniu 21 marca 1881 o godzinie 10 rano.

O czem interesowanych zawiadamia się.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 8 marca 1881.

Ogłoszenie.

L. 2240. 2241. C. k. komisya hipoteczna w Limanowy ogłasza, że złożyła arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami i mapami hipotecznemi odnoszące się do założenia księgi gruntowej dla gmin katastralnych Kisielówka i Watowa góra w tutejszym c. k. sądzie do powszechnego przejrzenia.

Zarazem wyznacza się termin na dzień 18 marca 1881 na którym w razie zgłoszenia zarzutów dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Limanowa dnia 11 marca 1881.

(1879) **Ogłoszenie.**

L. 21. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia niniejszem, że arkusze posiadania gminy Ciężkowice do powszechnego przeglądu złożone zostały.

Termin do zarzutów wyznacza się na dzień 20 marca 1881.

Ciężkowice, 8 marca 1881.

(1829 1—3) **Kundmachung.**

Z. 3589. Beim Dolinaer k. k. Bezirksgerichte werden zur Einbringung der Forderung des Koppel Kraushaar im Betrage von 480 fl. ö. W. s. N. G. die den Eheleuten Józef und Maria Babij gehörigen in Dolina sub CNr. 131/62 und 125/878 liegenden keinen Tabularkörper bildenden Realitäten am 15 März, 7 April und 5 Mai 1881 jedesmahl um 10 Uhr Vormittags am dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden veräußert werden.

Der Ausrufspreis und Schätzungswerth beträgt 783 fl. Vadium 78 fl.

Sämtliche Lizitationsbedingnisse, Pfändungs- und Schätzungsprotokoll können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Dolina 23 Jänner 1881.

Doniesienia prywatne

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

25te zwyczajne Zgromadzenie Walne Akcyonaryuszów

ces. król. uprzywilejowanej

kolei galicyjskiej KAROLA LUDWIKA

odbędzie się **w sobotę dnia 14 maja 1881** r. o godz. 10 przed połud. **w WIEDNIU,** w Sali Stowarzyszenia austr. Inżynierów i Architektów, I. Eschenbachgasse Nr. 9.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego z zamknięcia rachunków z r. 1880.
2. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej.
3. Rozporządzenie nadwyżką z r. 1880.
4. Wybór wydziału rewizyjnego do zbadania rachunków z r. 1881.
5. Uzupełnienie Rady zawiadowczej.

Panowie akcyonaryusze posiadający najmniej 40 akcyj, życzący sobie wypełnić prawo głosowania, zechcą złożyć wzmiankowaną liczbę akcyj w myśl §§. 22 i 26 statutów, najdalej do dnia 15 kwietnia r. b. włącznie, a otrzymają natomiast oprócz potwierdzenia na złożone akcye, kartę wstępu do zgromadzenia walnego.

Złożenie akcyj uskutecznić można:

w WIEDNIU: w kasie Towarzystwa,
„ w c. k. uprz. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu,
„ u p. M. S. Rotszylda;
we LWOWIE: w Filii c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,
„ w c. k. uprz. galicyjskim akcyjnym banku hipotecznym;
w KRAKOWIE: w galicyjskim Banku dla handlu i przemysłu;
w FRANKFURCIE: n/M.: u pp. M. A. Rotszylda i synów;
w BERLINIE: w Banku dla handlu i przemysłu;
w WROCŁAWIU: w szląskiej spółce bankowej; mianowicie:

co do miejsc składowych w Wiedniu za pomocą konsygnacyj w dwójnasób, w innych zaś miejscach za pomocą konsygnacyj w trójnasób wygotowanych, zawierających akcye w porządku arytmetycznym, do czego formularze wydane będą bezpłatnie w wymienionych kasach i agenturach.

Akcyonaryusz, chcący wykonać prawo głosowania przez innego do głosowania uprawnionego Akcyonaryusza, raczy odnośne, na imię obranego zastępcy opiewające pełnomocnictwo, na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej wystosować i własnoręcznie podpisać.

Pp. Akcyonaryusze będący zatem w posiadaniu głosów na podstawie pełnomocnictw przeniesionych, winni cedowane im karty legitymacyjne (pełnomocnictwa) najpóźniej w przededniu walnego Zgromadzenia oddać Generalnej Dyrekcyi.

Każde 40 akcyj dają prawo do jednego głosu, żaden jednak Akcyonaryusz nie może zastępować więcej jak 25 głosów we własnem i mocodawców imieniu.

Wiedeń, dnia 5 marca 1881.

Rada zawiadowcza.

(1893 1—3)

Nasienie Sosniny

po cenie:

50 klgr. 100 złr. w. a., 5 klgr. 10 złr. 50 ct. w. a. rozsyła Zarząd dóbr **Bojanów** poczta Bojanów. (1580 4—5)

Realność

jednopiętrowa przy **ul. Mickiewicza** z ogrodem do frontu, który może być użyty pod budowę w bardzo pięknem położeniu i w najlepszym stanie, obciążona tylko pożyczką kasy Oszczędności jest pod bardzo korzystnemi warunkami

z wolnej ręki do sprzedania

Bliższa wiadomość u Adwokata **dr. Władysława Balko**, ul. Sykstuska l. 48. (1865 1—3)

Najlepsza

HERBATA

poleca wyłączny handel herbaty

rossyjskiej

Izydor Wohl

we Lwowie — Sykstuska 6.

Konkurując przez najskrupulatniejszą rzetelność.

Zamówienia uskut. sumiennie także za pobraniem poczt. franko opakowane (733 6—10)

Nowy kurs

do egzaminu na

jednorocznych ochotników

rozpoczął się 1 marca r. b.

Zapisywać się można do 15 marca w kancelaryi **Zakładu naukowego wojskowego** ul. Piekarska l. 21 codzień od godz. 5 do 7 po południu. Później zgłaszający się winni się poddać ścisłemu egzaminowi wstępnemu, lub opłacić taksę szkolną od dnia rozpoczęcia się kursu. W Zakładzie jest pensyonat.

F. Koestlich

Dyrektor Zakładu.

1526 2—12

Medal w Paryżu

SIROP I PASTA Doktora ZED na Kodeinie i Balsamie tolutańskim, przeciw Zapaleniu kanałów oddechowych, kokluszowi, nieżytowi ka-

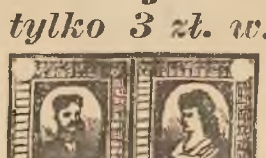
(6484 13-12)

Dostać można we **Lwowie** w aptekach Pp. Mikolascha, Krzyżanowskiego, Piepesa, Sklepińskiego, Ruckera i Nahlika.

Portrety

w naturalnej wielkości

za tylko 3 zł. w. a.

wykonuje się po przesłaniu fotografii w sposób najwytworniejszy i **zupełnie podobne** za tylko 3 zł. Zadatek przy przesłaniu fotografii 1 zł. Reszta po dostawieniu. Termin dostawy 10 dni.

Atelier S. Bodascher

Wiedeń II grosse Pfarrgasse 2 B.

(1764 2—10)

Na cytrze

i na fortepianie

oraz śpiewu solowego

udziela gruntownych nauk

Emil Kalinowski

ADRES: ulica Koralnicka l. 6 na dole

Jego kompozycye i transkrypcye na **cytrę** są do nabycia w księgarniach. Katalog gratis i franco.

Cytry i struny

poleca po cenach fabrycznych. (Także na raty miesięczne).

(1807 1—4)

Cognac francuski wprost z Cognaku

bardzo stary, uznany jako kuracyjny

poleca

F. W. Królikowski

we Lwowie. (8028 16—?)

Piwo butelkowe

z browaru **Jana Kleina** na Pohulance, znajduje się na składzie w handlu

Edwarda Kleina

w Rynku l. 18

pod **Czarnym psem.**

(1218 5—?)

Ważne dla Świetnych Rad powiatowych, Obszarów dworskich i Zwierzchności gminnych.

Na czas wnoszenia reklamacyj, polecają się byli urzędnicy katastralni, dokładnie obznajomieni z operatem katastralnym.

Łaskawe zgłoszenia uprasza się nadsyłać pod adresem: **M. W. Berwiński**, Lwów ulica Janowska liczba 8. (1767 3—3)

Ważne dla młodych chcących się etablować cukierników.

Na celnej ulicy, z komfortem urządzona

Cukiernia

z dwoma bilarami na sposób kawiarniany, jest z wolnej ręki, bez wszelkich długów lub ciężarów do sprzedania.

ADRES: **ST. MARKIEWICZ, Lwów, Rynek.** (1757 2—2)

Poradnik dla młodzieży dojrzałej (o słabościach męzkich)

Dr. Bergera.

wydanie najnowsze z tablicami zł. 1.50

Dostać można *u autora* ul. Karola Ludwika l. 7. **Ord. domowa od 3—5.** (1248 7—8)

czyli funt cłowy.

Najtańsze i najlepsze

Okruchy herbaciane

w główn m składzie

HERBATY

½ kilo zł. 1.20, najlep. zł. 1.50

Fryd. Schubutha i Syna

we Lwowie w Rynku l. 45. (1079 4—6)

Ceny oznaczone na ½ kilo

czyli funt cłowy.

Wyszczególniona trzema medalami i listem pochwalnym.

Plomba balzamiczna do zębów. Ze wszystkich plomb dotychczas używanych, plomba balzamiczna okazała się najpraktyczniejszą, 1) jest ona bardzo łatwą w zastosowaniu; 2) jest nieszkodliwą; 3) dokładnie wypełnia otwór w zębie; 4) natychmiast twardnieje; 5) nie podlega rozkładowi; 6) miazdry zębwej ani też zęba nie niszczy; 7) wstrzymuje pruchnienie i psucie się zęba i nerwu zębowego, w skutek czego nie odnawia się b l zęba.

Esencya aromatyczna do płukania ust. Kilka kropel dodanych do wody, daje bardzo przyjemne, orzeźwiające i wzmacniające dziąsła płukanie, usuwa kamień i nieprzyjemny zapach w ustach, zębom przywraca białość i chroni od psucia się; jest jako środek toaletowy bardzo poszukiwaną. . . . . . . —80

Esencya miętowa. Kilka kropel dodanych do wody daje bardzo przyjemne, orzeźwiające do ust płukanie. — Częste płukanie ust zapobiega psuciu się zębów i osadzaniu kamienia. —50

Pasta miętowa do czyszczenia zębów. Oprócz przyjemnego smaku nadaje zębom białość, usuwa kamień i kwas. . . . . . . —30

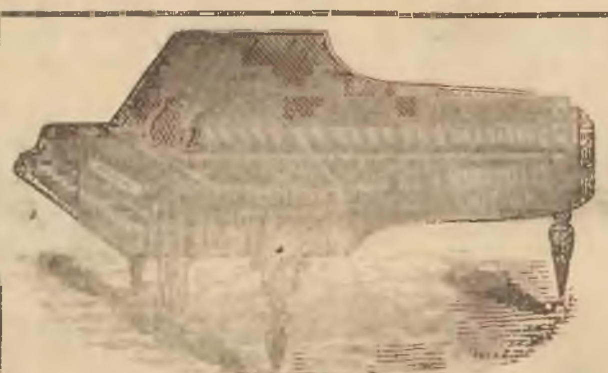
Pasta na zęby roślinno-alkaliczna — Pasta odznacza się przyjemnym zapachem i smakiem, wybornie oczyszcza zęby i nadaje im perłową białość, zobojętnia kwasy i wzmacnia dziąsła i jest środek toaletowy jest niezbędną. . . . . . . 1—

Pastylki aromatyczne do ust dla nadania przyjemnego oddechu przy mówieniu. Szczególnie zaleca się osobom palącym tytoń i cierpiącym na cuchnięcie z ust, pigułka jedna —5

„ „ pudełko . . . . . . —50

J. Ihnatowicz mag. farmac. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20. (1527 3—?)

Świeży transport!!

Fortepianów

i PIANIN

z najpierwszych fabryk

otrzymał i poleca

Jan Śliwiński

ul. [illegible] l. 9 (gdzie urząd telegraficzny.)

(4?8 11—?)

Fabryka stolarszczyzny budowlanej

pod firmą:

I-sza parowa fabryka wyrobów stolarskich

JANA SMUTNEGO

we Lwowie ulica Łyczakowska l. 13

wyrabia wszelkie w ten zakres wpadające przedmioty jako to: portale, drzwi, okna i posadzki w żądanej ilości i najkrótszych terminach, z materyałów najdoborniejszych i suchych po cenach najumiarkowańszych, już z tego powodu, że pędzona siłą pary nie przypuszcza konkurencyi wobec wyrobu ręcznego.

Długoletnia praktyka, wyczerpująca znajomość fachowa właściciela, oraz zapas materyałów, umożebnia wykonanie wszelkich zamówień w jak najkrótszym czasie.

Co do jakości wyrobów dają dostateczną rękojmię odznaczenia medalami i krzyżem zasługi na wystawach wiedeńskiej i lwowskiej.

Oprócz tego utrzymuje fabryka w zapasie listwy do podłóg, do dachów (dla blacharzy), również listwy do ulów Dzierżona, przyjmuje także wszelkie w zakres stolarszczyzny wpadające roboty (z wyjątkiem mebli) zaręczające wykonanie sumienne po cenach umiarkowanych i w terminie.

Na tej podstawie poleca się względom Szanownej publiczności

Jan Smutny, właściciel.

Szafa na podręczną bibliotekę, roboty wytwornej, premiowana na każdej wystawie, a ozdobiona wizerunkami Słowackiego i Mickiewicza, pierwszorzędnego rylca, jest w każdej chwili do nabycia. (1451 4—6)

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu

w Krakowie

zawiadamia niniejszem, że od wszystkich wkładek tak w Dyrekcyi w Krakowie, jako też w Filii Lwowskiej na 5% na książeczki złożonych od dnia

1 kwietnia r. b. 4½%

obliczać będzie. (1861 2—3)

Kraków dnia 10 marca 1881. r.

DYREKCYA.

(Przedruku nie opłacamy.)

Hurtowny handel

WIN

Karola Wernera

Wina

węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach. (8346 75—)

Oficyalistów prywatnych

wszelkiej kategoryi

Rządców, ekonomów,

pisarzy ekonomicznych

Nauczycielki

BONY

Francuski i Niemki

polecić może z najlepszemi rekomendacyami

Biuro wywiadowcze

J. Polińskiego

we Lwowie

ulica Karola Ludwika l. 5. (1888 1—2)

Salicylowy

Proszek do zębów

Zapobiega psuciu się zębów, niszczy nieprzyjemny z ust zapach — pokrzepia dziąsła i działa ściągająco i antiseptycznie.

Proszku salicylowego, własności te posiadającego, dostać można wyłącznie w aptece pod „Złotym Słoniem" HENRYKA BLUMENFELDA we Lwowie.

— **Cena 50 ct.** — (920 2—?)

R. Maiti w Tryeście

przesyła pocztą **za własną opłatą cła i franco** za pobraniem tylko **1 zł. 90 ct.** w koszyku o **5 kilów wagi 35** do **45** sztuk najlepszych wybranych

pomarańcz

lub

cytryn

z Messyny

Dobre opakowanie z trawą morską ochroni zupełnie przed zamarznięciem.

Odbiorcom 8 koszyków udziela 1 koszyka gratis.

Wszelkie gatunki bezpośrednio sprowadzonej **kawy, herbaty, owoców połudn., daktylowych i włoskiego ryżu** utrzymuje stale w zapasie.

(?—5)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Warnera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Sch[illegible]